

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 64

15 februarie 2021

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2021/C 53/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2021/C 53/02 Cauza C-693/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Franța) – procedura penală împotriva X (Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Regulamentul (CE) nr. 715/2007 – Articolul 3 punctul 10 – Articolul 5 alineatul (2) – Dispozitiv de manipulare – Autovehicule – Motor diesel – Emisii de poluanți – Program care acționează asupra calculatorului pentru controlul motorului – Tehnologii și strategii care permit limitarea producției de emisii de poluanți) 2

2021/C 53/03 Cauza C-808/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Ungharia (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politici privind controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea – Directivele 2008/115/CE, 2013/32/UE și 2013/33/UE – Procedura de acordare a protecției internaționale – Acces efectiv – Procedura la frontieră – Garanții procedurale – Plasare obligatorie în zone de tranzit – Detenție – Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală – Căi de atac împotriva deciziilor administrative de respingere a cererii de protecție internațională – Dreptul de a rămâne pe teritoriu) 3

2021/C 53/04	Cauza C-216/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgesicht Berlin – Germania) – WQ/Land Berlin [Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin – Schemă de plată de bază – Articolul 24 alineatul (2) prima teză – Noțiunea de „hectar eligibil la dispoziția fermierului” – Exploatare nelegală de către un terț a suprafeței vizate – Articolul 32 alineatul 2 litera (b) punctul (ii) – Cerere de alocare a drepturilor la plată pentru o suprafață împădurită – Noțiunea de „suprafață care a dat dreptul la plăți în anul 2008” – Schemă de plată unică sau schemă de plată unică pe suprafață]	4
2021/C 53/05	Cauza C-218/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Adina Onofrei/Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris (Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Libertatea de stabilire – Acces la profesia de avocat – Dispensă de la formare și de la diplomă – Acordarea dispensei – Condiții – Reglementare națională care prevede dispensa în favoarea funcționarilor și foștilor funcționari din categoria A sau a persoanelor asimilate, care au o practică profesională de drept național, pe teritoriul național, în funcția publică națională a statului membru vizat sau într-o organizație internațională)	5
2021/C 53/06	Cauza C-316/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovenia [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 343 TFUE – Privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și al Băncii Centrale Europene (BCE) – Articolul 39 – Privilegiile și imunitățile BCE – Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Articolele 2, 18 și 22 – Principiul inviolabilității arhivelor BCE – Ridicare a unor documente în incintele Băncii Centrale a Sloveniei – Documente legate de îndeplinirea misiunilor SEBC și ale Eurosistemului – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Principiul cooperării loiale]	6
2021/C 53/07	Cauza C-336/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții/Vlaamse Regering [Trimitere preliminară – Protecția animalelor în momentul uciderii – Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 – Articolul 4 alineatul (1) – Obligație de asomare a animalelor înainte de uciderea lor – Articolul 4 alineatul (4) – Derogare în cadrul sacrificării religioase – Articolul 26 alineatul (2) – Posibilitatea statelor membre de a adopta norme naționale destinate asigurării unei protecții mai extinse a animalelor în cazul sacrificării religioase – Interpretare – Reglementare națională care impune, în cazul sacrificării religioase, o asomare reversibilă și care nu poate provoca moartea – Articolul 13 TFUE – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 10 – Libertate de religie – Libertatea de manifestare a religiei – Restricție – Proporționalitate – Lipsa unui consens între statele membre ale Uniunii Europene – Marjă de apreciere recunoscută statelor membre – Principiul subsidiarității – Validitate – Tratamente diferențiate în cazul sacrificării religioase și al uciderii de animale în cadrul activităților de vânatoare sau de pescuit sportiv, precum și în cadrul manifestărilor culturale sau sportive – Lipsa discriminării – Articolele 20, 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale]	7
2021/C 53/08	Cauza C-342/19 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Banca Centrală Europeană [Recurs – Acces la documentele Băncii Centrale Europene (BCE) – Decizia 2004/258/CE – Articolul 4 alineatul (3) – Excepții – Document primit de BCE – Consultanță din partea unui prestator extern – Uz intern ca parte a deliberărilor și a consultărilor preliminare – Refuzul accesului]	8
2021/C 53/09	Cauza C-346/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Rambursarea TVA-ului – Directiva 2008/9/CE – Articolul 8 alineatul (2) litera (d) – Articolul 15 – Indicarea numărului facturii – Cerere de rambursare]	8

2021/C 53/10	Cauza C-398/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammergericht Berlin – Germania) – procedură privind extrădarea lui BY (Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii Europene – Articolele 18 și 21 TFUE – Extrădare către un stat terț a unui cetățean al Uniunii – Persoană care a obținut cetățenia Uniunii după ce și-a transferat centrul intereselor în statul membru solicitat – Domeniu de aplicare al dreptului Uniunii – Interdicția extrădării aplicată numai resortisanților naționali – Restricție privind libera circulație – Justificare întemeiată pe prevenirea impunității – Proportionalitate – Informarea statului membru a cărui cetățenie o are persoana urmărită – Obligația statului membru solicitat și a statului membru de origine de a cere statului terț solicitant transmiterea dosarului de urmărire penală – Lipsă)	9
2021/C 53/11	Cauza C-404/19 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2020 – Republica Franceză/Comisia Europeană [Recurs – Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2014 – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Franceză – Corecție forfetară la rata de 100 % – Proportionalitate – Orientările Comisiei Europene privind calcularea corecțiilor financiare în cadrul procedurilor de verificare a conformității și de verificare financiară a conturilor]	10
2021/C 53/12	Cauzele conexate C-431/19 P și C-432/19 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 17 decembrie 2020 – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/19 P)/Comisia Europeană, Republica Polonă [Recurs – Ajutoare de stat – Articolul 106 alineatul (2) TFUE – Servicii de interes economic general (SIEG) – Cadru Uniunii Europene – Aplicare în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public – Sectorul poștal – Directiva 97/67/CE – Articolul 7 – Compensarea costului net rezultat din obligațiile de serviciu universal – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă]	11
2021/C 53/13	Cauza C-449/19: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg – Germania) – WEG Tevesstraße/Finanzamt Villingen-Schwenningen [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Scutire în favoarea leasingului și a închirierii de bunuri imobile – Reglementare națională care scutește de TVA furnizarea căldurii de către o asociație de proprietari de locuințe proprietarilor care fac parte din această asociație]	11
2021/C 53/14	Cauzele conexate C-475/19 P și C-688/19 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 – Republica Federală Germania/Comisia Europeană, Republica Finlanda [Recurs – Apropierea legislațiilor – Regulamentul (UE) nr. 305/2011 – Condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții – Standarde și reglementări tehnice armonizate – Standardele armonizate EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 și EN 12285-2:2005 – Acțiune în anulare]	12
2021/C 53/15	Cauza C-490/19: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS [Trimitere preliminară – Agricultură – Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare – Regulamentul (CE) nr. 510/2006 – Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 – Articolul 13 alineatul (1) litera (d) – Practică care ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului – Reproducerea formei sau a aspectului ce caracterizează un produs a cărui denumire este protejată – Denumirea de origine protejată (DOP) „Morbier”]	13
2021/C 53/16	Cauza C-735/19: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited [Trimitere preliminară – Dreptul societăților comerciale – Directiva 2004/25/CE – Ofertă publică de cumpărare – Articolul 5 alineatul (4) primul și al doilea paragraf – Protecția acționarilor minoritari – Ofertă obligatorie de cumpărare – Metoda de calcul al valorii acțiunilor pentru stabilirea prețului echitabil – Competență de modificare a prețului echitabil – Excepții de la modul de calcul standard în circumstanțe și în conformitate cu criteriile clar determinate – Răspunderea statului membru în cauză – Prejudiciu suferit de ofertant ca urmare a unei oferte de preț prea ridicate]	13

2021/C 53/17	Cauza C-774/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – A. B., B. B./Personal Exchange International Limited [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 15 alineatul (1) – Competența în materia contractelor încheiate de consumatori – Noțiunea de „consumator” – Contract de joc de pocher încheiat online între o persoană fizică și un organizator de jocuri de noroc – Persoană fizică ce își câștigă existența jucând pocher online – Cunoștințe deținute de această persoană – Caracter regulat al activității]	14
2021/C 53/18	Avizul C-1/20: Cerere de aviz prezentată de Regatul Belgiei în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE	15
2021/C 53/19	Cauza C-387/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice (Polonia) la 12 august 2020 – OKR	15
2021/C 53/20	Cauza C-409/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Spania) la 2 septembrie 2020 – UN/Subdelegación del Gobierno en Pontevedra	16
2021/C 53/21	Cauza C-532/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 20 octombrie 2020 – Alstom Transport SA/ Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București	17
2021/C 53/22	Cauza C-572/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 3 noiembrie 2020 – ACC Silicones Ltd./Bundeszentralamt für Steuern	17
2021/C 53/23	Cauza C-582/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 5 noiembrie 2020 – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca	18
2021/C 53/24	Cauza C-585/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Spania) la 5 noiembrie 2020 – BFF Finance Iberia S.A.U./Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León	19
2021/C 53/25	Cauza C-588/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hannover (Germania) la 10 noiembrie 2020 – Landkreis Northeim/Daimler AG	20
2021/C 53/26	Cauza C-608/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 17 noiembrie 2020 – Interporto di Trieste SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	20
2021/C 53/27	Cauza C-609/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 17 noiembrie 2020 – Soelia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	21
2021/C 53/28	Cauza C-610/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 17 noiembrie 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	22
2021/C 53/29	Cauza C-611/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 17 noiembrie 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	22

2021/C 53/30	Cauza C-612/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Cluj (România) la data de 17 noiembrie 2020 – Happy Education SRL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj	23
2021/C 53/31	Cauza C-617/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la 20 noiembrie 2020 – T.N., N.N./E.G.	24
2021/C 53/32	Cauza C-637/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 25 noiembrie 2020 – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB	24
2021/C 53/33	Cauza C-638/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Överklagandenämnden för studiestöd (Suedia) la 25 noiembrie 2020 – MCM/Centrala studiestödsnämnden	25
2021/C 53/34	Cauza C-644/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia) la 26 noiembrie 2020 – W. J./L. J. și J. J., reprezentati de reprezentanta legală A. P.	26
2021/C 53/35	Cauza C-645/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 1 decembrie 2020 – V A, Z A/TP	26
2021/C 53/36	Cauza C-647/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 1 decembrie 2020 – XG/Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2021/C 53/37	Cauza C-683/20: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovacă	27
2021/C 53/38	Cauza C-692/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	28
Tribunalul		
2021/C 53/39	Cauza T-187/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – VP/Cedefop („Funcție publică – Agenți temporari – Cerere de reînnoire a contractului pe perioadă nedeterminată – Decizie de nereînnoire – Eroare vădită de apreciere – Dreptul de a fi ascultat – Articolul 26 din statut – Răspundere – Prejudiciu material – Prejudiciu moral”)	30
2021/C 53/40	Cauza T-207/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – PlasticsEurope/ECHA [„REACH – Întocmirea unei liste a substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Completare privind înscrierea substanței bisfenol A în această listă – Articolele 57 și 59 din Regulamentul nr. 1907/2006 – Eroare vădită de apreciere – Abordare bazată pe forța probantă a elementelor de probă – Studii exploratorii – Utilizări intermediare – Proporționalitate”]	31
2021/C 53/41	Cauza T-243/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – VW/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Soț supraviețuitor – Pensie de urmaș – Articolele 18 și 20 din anexa VIII la statut – Condiții de eligibilitate – Durata căsătoriei – Excepție de nelegalitate – Egalitate de tratament – Principiul proporționalității”)	32
2021/C 53/42	Cauza T-430/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – American Airlines/Comisia („Concurență – Concentrări – Piața transportului aerian – Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE – Angajamente – Decizie prin care se acordă drepturi de anterioritate – Eroare de drept – Noțiunea de utilizare adecvată”)	32
2021/C 53/43	Cauza T-438/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Pareto Trading/EUIPO – Bikor și Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală BIKOR EGYPTIAN EARTH – Motiv absolut de refuz – Rea-credință – Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	33

2021/C 53/44	Cauza T-176/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – 3V Sigma/ECHA [„REACH – Evaluarea substanțelor – Uvasorb HEB – Decizie a ECHA prin care se solicită informații suplimentare – Articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Cerere având ca obiect identificarea eventualelor produse de transformare sau de degradare a substanței – Proporționalitate – Necesitatea studiului suplimentar solicitat – Condiții pertinente și condiții realiste – Temperatura studiului – Eroare vădită de apreciere”]	34
2021/C 53/45	Cauza T-286/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Azarov/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă”)	34
2021/C 53/46	Cauza T-535/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – H.R. Participations/EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală JCE HOTTINGUER – Marca națională neînregistrată anterioară HOTTINGER – Motiv relativ de refuz – Trimitere la legislația națională care reglementează marca anterioară – Regimul acțiunii «common law» în constatarea utilizării abuzive a unei denumiri («action for passing off») – Articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 8 alineatul (4) și, respectiv, articolul 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	35
2021/C 53/47	Cauza T-665/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$) [„Marca Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative €\$ – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Obligația de motivare”]	36
2021/C 53/48	Cauza T-736/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – HA/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Rambursarea cheltuielilor medicale – Plafon de rambursare pentru dispozitivele pentru apnee de somn – Acțiune în anulare – Lipsa unui act pur confirmativ – Interesul de a exercita acțiunea – Admisibilitate – Reglementare comună privind asigurarea împotriva riscurilor de boală ale funcționarilor – Dispoziții generale de punere în aplicare”)	36
2021/C 53/49	Cauza T-859/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE) [„Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ALKEMIE – Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară Alkmene – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	37
2021/C 53/50	Cauza T-860/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE) [„Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ALKEMIE – Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară Alkmene – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	38
2021/C 53/51	Cauza T-863/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Production Christian Gallimard/EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare GALLIMARD – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Comparație conceptuală – Patronime – Poziție distinctivă autonomă – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	38

2021/C 53/52	Cauza T-883/19: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale HELIX ELIXIR – Marca Uniunii Europene verbală anterioară HELIXOR – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	39
2021/C 53/53	Cauza T-738/16: Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2020 – La Quadrature du Net și alții/Comisia („Spațiul de libertate, justiție și securitate – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Transfer de date cu caracter personal către Statele Unite – Declararea nulității actului atacat – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)	40
2021/C 53/54	Cauza T-660/19: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Universităt Bremen/REA („Acțiune în anulare – Proiect de subvenționare – Programul-cadru pentru cercetare și inovare «Orizont 2020» – Cererea de propuneri H2020-SC6-Governance-2019 – Decizia REA de respingere a unei propuneri – Lipsa reprezentării de către un avocat – Inadmisibilitate vădită a acțiunii”)	41
2021/C 53/55	Cauza T-24/20: Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Junqueras i Vies/Parlamentul („Acțiune în anulare – Drept instituțional – Membru al Parlamentului – Privilegiu și imunități – Anunțul făcut de președintele Parlamentului European privind constatarea că locul unui deputat european este vacant – Cerere de luare de urgență a inițiativei pentru susținerea imunității unui deputat european – Acte care nu sunt supuse căilor de atac – Inadmisibilitate”)	41
2021/C 53/56	Cauza T-255/20: Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2020 – ClientEarth/Comisia („Acțiune în anulare – Acces la documente – Comitologie – Comitetul tehnic pentru autovehicule – Ordinea de zi a celei de a 79-a reuniuni a comitetului – Drept la informare aplicabil în statele membre ale Uniunii în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale – Refuz implicit al accesului – Decizie explicită adoptată după introducerea acțiunii – Nepronunțare asupra fondului”)	42
2021/C 53/57	Cauza T-520/20: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Bonicelli/Întreprinderea comună Fusion for Energy („Funcție publică – Funcționari – Exercițiul de promovare 2019 – Decizie de nepromovare – Înlocuirea actului atacat în cursul judecății – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)	43
2021/C 53/58	Cauza T-579/20 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Genekam Biotechnology/Comisia [„Măsuri provizorii – Acord de grant încheiat în cadrul celui de Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Recuperarea sumelor plătite – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”]	43
2021/C 53/59	Cauza T-655/20: Acțiune introdusă la 27 octombrie 2020 – Symrise/ECHA	44
2021/C 53/60	Cauza T-656/20: Acțiune introdusă la 27 octombrie 2020 – Symrise/ECHA	45
2021/C 53/61	Cauza T-717/20: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2020 – Lenovo Global Technology Belgium/Întreprinderea comună EuroHPC	45
2021/C 53/62	Cauza T-718/20: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2020 – WIZZ Air Hungary/Comisia	46
2021/C 53/63	Cauza T-728/20: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2020 – OM/Comisia	47
2021/C 53/64	Cauza T-734/20: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Boquoi Handels/EUIPO (Reprezentarea unui cristal de gheață pe un fond circular albastru)	48

2021/C 53/65	Cauza T-735/20: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2020 – Planistat Europe și Charlot/Comisia . . .	49
2021/C 53/66	Cauza T-737/20: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Ryanair/Comisia	50
2021/C 53/67	Cauza T-738/20: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2020 – Deuschtec/EUIPO – Group A (HOLUX)	51
2021/C 53/68	Cauza T-742/20: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – UPL Europe și Indofil Industries (Netherlands)/Comisia	52
2021/C 53/69	Cauza T-744/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Airoldi Metalli/Comisia	53
2021/C 53/70	Cauza T-745/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Symphony Environmental Technologies și Symphony Environmental/Parlamentul și alții	54
2021/C 53/71	Cauza T-746/20: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – Grünig/Comisia	55
2021/C 53/72	Cauza T-747/20: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – EOC Belgium/Comisia	56
2021/C 53/73	Cauza T-750/20: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – Correia/CESE	56
2021/C 53/74	Cauza T-751/20: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – KL/BEI	57
2021/C 53/75	Cauza T-752/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – IMG/Comisia	58
2021/C 53/76	Cauza T-753/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Green Power Technologies/Comisia . . .	59
2021/C 53/77	Cauza T-755/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)	61
2021/C 53/78	Cauza T-756/20: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)	62
2021/C 53/79	Cauza T-758/20: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER)	63
2021/C 53/80	Cauza T-759/20: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)	64
2021/C 53/81	Cauza T-762/20: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Sinopec Chongqing SVW Chemical și alții/Comisia	64
2021/C 53/82	Cauza T-763/20: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2020 – Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd/Comisia	65
2021/C 53/83	Cauza T-767/20: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2020 – Impresa comune Clean Sky 2/NG	66
2021/C 53/84	Cauza T-393/18: Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2020 – Mellifera/Comisia	67
2021/C 53/85	Cauza T-418/18: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2020 – PT/BEI	67
2021/C 53/86	Cauza T-241/19: Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Spania/Comisia	68
2021/C 53/87	Cauza T-876/19: Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Broadcom/Comisia	68

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2021/C 53/01)

Ultima publicație

JO C 44, 8.2.2021

Publicații anterioare

JO C 35, 1.2.2021

JO C 28, 25.1.2021

JO C 19, 18.1.2021

JO C 9, 11.1.2021

JO C 443, 21.12.2020

JO C 433, 14.12.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Franța) – procedura penală împotriva X

(Cauza C-693/18) (*)

(Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Regulamentul (CE) nr. 715/2007 – Articolul 3 punctul 10 – Articolul 5 alineatul (2) – Dispozitiv de manipulare – Autovehicule – Motor diesel – Emisii de poluanți – Program care acționează asupra calculatorului pentru controlul motorului – Tehnologii și strategii care permit limitarea producției de emisii de poluanți)

(2021/C 53/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Părțile din procedura principală

X

Cu participarea: CLCV și alții, A și alții, B, AGLP și alții, C și alții

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor trebuie interpretat în sensul că un program integrat în calculatorul pentru controlul motorului sau care acționează asupra acestuia constituie un „element de proiectare”, în sensul dispoziției menționate, întrucât acționează asupra funcționării sistemului de control al emisiilor și reduce eficiența acestuia.
- 2) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al noțiunii de „sistem de control al emisiilor”, în sensul acestei dispoziții, atât tehnologiile și așa-numita strategie de „post-tratare a gazelor de evacuare”, care reduc emisiile în aval, și anume după formarea lor, cât și cele care, asemenea sistemului de recirculare a gazelor de evacuare, reduc emisiile în amonte, și anume în timpul formării lor.
- 3) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv care măsoară orice parametru legat de desfășurarea procedurilor de omologare prevăzute de regulamentul menționat, în scopul îmbunătățirii performanței, în cadrul acestor proceduri, a sistemului de control al emisiilor pentru a obține astfel omologarea vehiculului, chiar dacă o asemenea îmbunătățire poate fi observată, punctual, și în condiții normale de utilizare a vehiculului, constituie un „dispozitiv de manipulare”, în sensul acestei dispoziții.

- 4) Articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv de manipulare, cum este cel în discuție în litigiul principal, care îmbunătățește în mod sistematic, în cadrul procedurilor de omologare, performanța sistemului de control al emisiilor provenind de la vehicule în vederea respectării valorilor-limită la emisii stabilite de regulamentul menționat pentru a obține astfel omologarea acestor vehicule, nu poate intra sub incidența excepției privind interzicerea unor asemenea dispozitive prevăzute de această dispoziție, referitoare la protecția motorului împotriva deteriorării sau a unui accident și la funcționarea în siguranță a vehiculului, chiar dacă acest dispozitiv contribuie la prevenirea îmbătrânirii sau a ancrării motorului.

(¹) JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-808/18) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politici privind controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea – Directivele 2008/115/CE, 2013/32/UE și 2013/33/UE – Procedura de acordare a protecției internaționale – Acces efectiv – Procedura la frontieră – Garanții procedurale – Plasare obligatorie în zone de tranzit – Detenție – Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală – Căi de atac împotriva deciziilor administrative de respingere a cererii de protecție internațională – Dreptul de a rămâne pe teritoriu)

(2021/C 53/03)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Condou-Durande, A. Tokár și J. Tomkin, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentați M.Z. Fehér și M. M. Tátrai, agenți)

Dispozitivul

- 1) Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5, al articolului 6 alineatul (1), al articolului 12 alineatul (1) și al articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, al articolului 6, al articolului 24 alineatul (3), al articolului 43 și al articolului 46 alineatul (5) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale și al articolelor 8, 9 și 11 din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională:

- prin prevederea condiției ca cererile de protecție internațională ce provin de la resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi care, sosind din Serbia, doresc să aibă acces pe teritoriul său la procedura de protecție internațională să poată fi depuse numai în zonele de tranzit Röszke (Ungaria) și Tompa (Ungaria) și prin adoptarea în același timp a unei practici administrative constante și generalizate care limitează drastic numărul de solicitanți autorizați să intre zilnic în aceste zone de tranzit;
- prin instituirea unui sistem de detenție generalizată a solicitanților de protecție internațională în zonele de tranzit Röszke și Tompa fără a respecta garanțiile prevăzute la articolul 24 alineatul (3) și la articolul 43 din Directiva 2013/32, precum și la articolele 8, 9 și 11 din Directiva 2013/33;

- prin permiterea îndepărtării tuturor resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul său, cu excepția acelorora dintre ei care sunt suspecți că au săvârșit o infracțiune, fără a respecta procedurile și garanțiile prevăzute la articolul 5, la articolul 6 alineatul (1), la articolul 12 alineatul (1) și la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2008/115;
 - prin impunerea unor condiții contrare dreptului Uniunii pentru exercitarea de către solicitanții de protecție internațională care intră în domeniul de aplicare al articolului 46 alineatul (5) din Directiva 2013/32 a dreptului lor de a rămâne pe teritoriul său.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
 - 3) Ungaria suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
 - 4) Comisia Europeană suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 155, 6.5.2019.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – WQ/Land Berlin**

(Cauza C-216/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin – Schemă de plată de bază – Articolul 24 alineatul (2) prima teză – Noțiunea de „hectar eligibil la dispoziția fermierului” – Exploatare nelegală de către un terț a suprafeței vizate – Articolul 32 alineatul 2 litera (b) punctul (ii) – Cerere de alocare a drepturilor la plată pentru o suprafață împădurită – Noțiunea de „suprafață care a dat dreptul la plăți în anul 2008” – Schemă de plată unică sau schemă de plată unică pe suprafață]

(2021/C 53/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: WQ

Pârât: Land Berlin

Dispozitivul

- 1) Articolul 24 alineatul (2) prima teză din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului trebuie interpretat în sensul că, atunci când o cerere de ajutor este depusă atât de proprietarul unor suprafețe agricole, cât și de un terț care utilizează efectiv aceste suprafețe fără vreun temei juridic, hectarele eligibile corespunzătoare suprafețelor respective sunt doar „la dispoziția” proprietarului acestora din urmă, în sensul dispoziției menționate.

- 2) Articolul 32 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul nr. 1307/2013, în special formularea „orice suprafață care a dat dreptul la plăți în 2008 în cadrul schemei de plată unică sau în cadrul schemei de plată unică pe suprafață prevăzute la titlul III și, respectiv, la titlul IV a din Regulamentul [(CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008]”, trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei cereri de activare a drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol pentru o suprafață împădurită în temeiul acestei dispoziții, suprafața vizată trebuie să fi făcut, în anul 2008, obiectul unei cereri de ajutor în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul nr. 1782/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 479/2008, urmată de un control administrativ al eligibilității în conformitate cu articolul 23 din acest regulament și, după caz, de un control la fața locului în temeiul articolului 25 din regulamentul menționat. În plus, trebuie să fi fost îndeplinite toate celelalte condiții impuse la titlurile III și IV a din același regulament pentru a beneficia de o plată directă.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Adina Onofrei/Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris (Cauza C-218/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Libertatea de stabilire – Acces la profesia de avocat – Dispensă de la formare și de la diplomă – Acordarea dispensei – Condiții – Reglementare națională care prevede dispensa în favoarea funcționarilor și foștilor funcționari din categoria A sau a persoanelor asimilate, care au o practică profesională de drept național, pe teritoriul național, în funcția publică națională a statului membru vizat sau într-o organizație internațională)

(2021/C 53/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurent: Adina Onofrei

Intimați: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Dispozitivul

Articolele 45 și 49 TFUE trebuie interpretate în sensul că:

- se opun unei reglementări naționale care rezervă beneficiul unei dispense de la condițiile de formare profesională și de posesie a certificatului de capacitate pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute, în principiu, pentru accesul la profesia de avocat, anumitor agenți ai funcției publice a unui stat membru care au practicat în același stat membru în această calitate, în cadrul unei autorități administrative sau al unui serviciu public ori într-o organizație internațională, și care înlătură de la beneficiul acestei dispense funcționarii, agenții sau foștii agenți ai funcției publice a Uniunii Europene care au practicat în această calitate în cadrul unei instituții europene și în afara teritoriului francez;

- nu se opun unei reglementări naționale care rezervă beneficiul unei astfel de dispense condiției ca persoana interesată să fi exercitat activități juridice în domeniul dreptului național și care înlătură de la beneficiul acestei dispense funcționarii, agenții sau foștii agenți ai funcției publice a Uniunii Europene care au exercitat în această calitate activități juridice în unul sau mai multe domenii aparținând dreptului Uniunii, în măsura în care nu exclude luarea în considerare a activităților juridice care presupun practica dreptului național.

(¹) JO C 182, 27.5.2019.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovenia
(Cauza C-316/19) (¹)**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 343 TFUE – Privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și al Băncii Centrale Europene (BCE) – Articolul 39 – Privilegiile și imunitățile BCE – Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Articolele 2, 18 și 22 – Principiul inviolabilității arhivelor BCE – Ridicarea a unor documente în incintele Băncii Centrale a Sloveniei – Documente legate de îndeplinirea misiunilor SEBC și ale Eurosistemului – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Principiul cooperării loiale]

(2021/C 53/06)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: L. Flynn și B. Rous Demiri, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia (reprezentați: V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosenca și K. Rejec Longar, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentați: K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfrère și A. Šega, agenți, asistați de D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado)

Dispozitivul

- 1) Prin efectuarea în mod unilateral a ridicării unor documente legate de îndeplinirea misiunilor Sistemului European al Băncilor Centrale și ale Eurosistemului în incintele Banka Slovenije (Banca Centrală a Sloveniei) și, în ceea ce privește perioada ulterioară acestei ridicări, prin faptul că nu a cooperat loial cu Banca Centrală Europeană în această privință, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 343 TFUE, al articolului 39 din Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, al articolelor 2, 18 și 22 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și al articolului 4 alineatul (3) TUE.
- 2) Republica Slovenia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Banca Centrală Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 187, 3.6.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții/Vlaamse Regering

(Cauza C-336/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția animalelor în momentul uciderii – Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 – Articolul 4 alineatul (1) – Obligație de asomare a animalelor înainte de uciderea lor – Articolul 4 alineatul (4) – Derogare în cadrul sacrificării religioase – Articolul 26 alineatul (2) – Posibilitatea statelor membre de a adopta norme naționale destinate asigurării unei protecții mai extinse a animalelor în cazul sacrificării religioase – Interpretare – Reglementare națională care impune, în cazul sacrificării religioase, o asomare reversibilă și care nu poate provoca moartea – Articolul 13 TFUE – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 10 – Libertate de religie – Libertatea de manifestare a religiei – Restricție – Proporționalitate – Lipsa unui consens între statele membre ale Uniunii Europene – Marjă de apreciere recunoscută statelor membre – Principiul subsidiarității – Validitate – Tratamente diferențiate în cazul sacrificării religioase și al uciderii de animale în cadrul activităților de vânatoare sau de pescuit sportiv, precum și în cadrul manifestărilor culturale sau sportive – Lipsa discriminării – Articolele 20, 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale]

(2021/C 53/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België e.a, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW și alții

Pârâtă: Vlaamse Regering

cu participarea: LI, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA și alții, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Dispozitivul

- 1) Articolul 26 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii, citit în lumina articolului 13 TFUE și a articolului 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru care impune, în cadrul sacrificării religioase, un procedeu de asomare reversibilă și care nu poate conduce la moartea animalului.
- 2) Examinarea celei de a treia întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 26 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul nr. 1099/2009.

⁽¹⁾ JO C 270, 12.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Banca Centrală Europeană

(Cauza C-342/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Acces la documentele Băncii Centrale Europene (BCE) – Decizia 2004/258/CE – Articolul 4 alineatul (3) – Excepții – Document primit de BCE – Consultanță din partea unui prestator extern – Uz intern ca parte a deliberărilor și a consultărilor preliminare – Refuzul accesului]

(2021/C 53/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (reprezentant: A. Fischer-Lescano, Universitätsprofessor]

Cealaltă parte din procedură: Banca Centrală Europeană (reprezenți: F. von Lindeiner și A. Korb, agenți, asistați de H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îi obligă pe domnii Fabio de Masi și Yanis Varoufakis la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 280, 19.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Cauza C-346/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Rambursarea TVA-ului – Directiva 2008/9/CE – Articolul 8 alineatul (2) litera (d) – Articolul 15 – Indicarea numărului facturii – Cerere de rambursare]

(2021/C 53/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bundeszentralamt für Steuern

Pârâtă: Y-GmbH

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (2) litera (d) și articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010, trebuie interpretate în sensul că, atunci când o cerere de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nu conține numărul secvențial al facturii, dar conține un alt număr care permite identificarea acestei facturi și, astfel, a bunului sau serviciului respectiv, administrația fiscală a statului membru de

rambursare este obligată să considere această cerere ca fiind „depusă”, în sensul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2008/9, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/66, și să procedeze la evaluarea ei. În cadrul acestei evaluări și cu excepția cazului în care administrația respectivă dispune deja de originalul facturii sau de o copie a facturii, ea poate cere solicitantului să comunice un număr secvențial care identifică în mod unic factura și, dacă această cerere nu este îndeplinită în termenul de o lună prevăzut la articolul 20 alineatul (2) din directiva menționată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/66, are dreptul să respingă cererea de rambursare.

(¹) JO C 263, 5.8.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammergericht Berlin – Germania) – procedură privind extrădarea lui BY

(Cauza C-398/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii Europene – Articolele 18 și 21 TFUE – Extrădare către un stat terț a unui cetățean al Uniunii – Persoană care a obținut cetățenia Uniunii după ce și-a transferat centrul intereselor în statul membru solicitat – Domeniu de aplicare al dreptului Uniunii – Interdicția extrădării aplicată numai resortisanților naționali – Restricție privind libera circulație – Justificare întemeiată pe prevenirea impunității – Proporționalitate – Informarea statului membru a cărui cetățenie o are persoana urmărită – Obligația statului membru solicitat și a statului membru de origine de a cere statului terț solicitant transmiterea dosarului de urmărire penală – Lipsă)

(2021/C 53/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Partea din procedura principală

BY

cu participarea: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Dispozitivul

- 1) Articolele 18 și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se aplică situației unui cetățean al Uniunii Europene, resortisant al unui stat membru care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru și care face obiectul unei cereri de extrădare adresate acestuia din urmă de către un stat terț, chiar dacă acest cetățean și-a transferat centrul intereselor în acest alt stat membru la o dată la care nu avea încă statutul de cetățean al Uniunii.
- 2) Articolele 18 și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că, atunci când statul membru a cărui resortisantă este persoana urmărită, cetățean al Uniunii care face obiectul unei cereri de extrădare adresate de către un stat terț unui alt stat membru, a fost informat de acesta din urmă cu privire la existența acestei cereri, niciunul dintre aceste state membre nu este obligat să ceară statului terț solicitant să îi transmită o copie a dosarului de urmărire penală pentru a permite statului membru a cărui cetățenie o are persoana respectivă să aprecieze posibilitatea efectuării de către el însuși a urmăririi penale împotriva persoanei menționate. Cu condiția să fi informat în mod corespunzător statul membru a cărui cetățenie o are aceeași persoană cu privire la existența unei cereri de extrădare, cu privire la ansamblul elementelor de drept și de fapt comunicate de statul terț solicitant în cadrul acestei cereri, precum și cu privire la orice schimbare a situației în care se află persoana urmărită relevantă în vederea unei eventuale emiteri împotriva acesteia a unui mandat

europene de arestare, statul membru solicitat poate extrăda această persoană fără să fie obligat să aștepte ca statul membru a cărui cetățenie o are să renunțe, printr-o decizie oficială, la emiterea unui astfel de mandat de arestare, care se referă cel puțin la aceleași fapte precum cele vizate în cererea de extrădare, atunci când acest din urmă stat membru se abține de la efectuarea unei astfel de emiteri într-un termen rezonabil care i-a fost acordat în acest scop de către statul membru solicitat, ținând seama de ansamblul împrejurărilor cauzei.

- 3) Articolele 18 și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că statul membru sesizat de către un stat terț cu o cerere de extrădare în vederea urmăririi penale a unui cetățean al Uniunii, resortisant al unui alt stat membru, nu este obligat să refuze extrădarea și să efectueze el însuși urmărirea penală atunci când dreptul său național îi permite acest lucru.

(¹) JO C 288, 26.8.2019.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 decembrie 2020 – Republica Franceză/Comisia Europeană
(Cauza C-404/19 P) (¹)**

[Recurs – Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2014 – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Franceză – Corecție forfetară la rata de 100 % – Proportionalitate – Orientările Comisiei Europene privind calcularea corecțiilor financiare în cadrul procedurilor de verificare a conformității și de verificare financiară a conturilor]

(2021/C 53/11)

Limba de procedură: franceză

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, C. Mosser și D. Colas, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis, A. Sauka și J. Aquilina, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 martie 2019, Franța/Comisia (T-26/18, nepublicată, EU:T:2019:153), în măsura în care, pe de o parte, Tribunalul a respins acțiunea Republicii Franceze cu privire la Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), întrucât prin aceasta, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, s-au impus statului membru respectiv corecții forfetare la o rată de 100 % aplicate ajutoarelor directe pe suprafață acordate în Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor din sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în Corsica Superioară, și, pe de altă parte, s-a pronunțat cu privire la cheltuielile de judecată.
- 2) Anulează Decizia de punere în aplicare 2017/2014 în măsura în care prin aceasta, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, se impun Republicii Franceze corecțiile forfetare la o rată de 100 % aplicate ajutoarelor directe pe suprafață acordate în Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor în sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în Corsica Superioară.
- 3) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată efectuate în procedura de recurs și un sfert din cele efectuate în primă instanță, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Franceză în procedura de recurs și un sfert din cheltuielile de judecată efectuate de acest stat membru în primă instanță.

- 4) Republica Franceză suportă, pe lângă trei sferturi din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță, trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie aferente aceleiași proceduri.

(¹) JO C 238, 15.7.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 17 decembrie 2020 – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/19 P)/Comisia Europeană, Republica Polonă

(Cauzele conexe C-431/19 P și C-432/19 P) (¹)

[Recurs – Ajutoare de stat – Articolul 106 alineatul (2) TFUE – Servicii de interes economic general (SIEG) – Cadrul Uniunii Europene – Aplicare în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public – Sectorul poștal – Directiva 97/67/CE – Articolul 7 – Compensarea costului net rezultat din obligațiile de serviciu universal – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă]

(2021/C 53/12)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (reprezentant: M. Doktor, radca prawny), (C-431/19 P), Inpost S.A. (reprezentant: W. Knopkiewicz, radca prawny) (C-432/19 P)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: D. Recchia, K. Blanck și K. Herrmann, agenți), Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Inpost Paczkomaty sp. z o.o. și Inpost S.A. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg – Germania) – WEG Tevesstraße/Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Cauza C-449/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Scutire în favoarea leasingului și a închirierii de bunuri imobile – Reglementare națională care scutește de TVA furnizarea căldurii de către o asociație de proprietari de locuințe proprietarilor care fac parte din această asociație]

(2021/C 53/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: WEG Tevesstraße

Pârâtă: Finanzamt Villingen-Schwenningen

Dispozitivul

Articolul 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care scutește de taxa pe valoarea adăugată furnizarea de căldură de către o asociație de proprietari de locuințe proprietarilor care fac parte din această asociație.

(¹) JO C 348, 14.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 – Republica Federală Germania/Comisia Europeană, Republica Finlanda

(Cauzele conexate C-475/19 P și C-688/19 P) (¹)

[Recurs – Apropierea legislațiilor – Regulamentul (UE) nr. 305/2011 – Condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții – Standarde și reglementări tehnice armonizate – Standardele armonizate EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 și EN 12285-2:2005 – Acțiune în anulare]

(2021/C 53/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller și R. Kanitz, agenți, asistați de M. Kottmann, M. Winkel Müller și F. van Schewick, Rechtsanwältinnen)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes, M. Huttunen și A. Sipos, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: S. Hartikainen și A. Laine, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Republica Federală Germania suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentelor recursuri și al procedurilor în fața Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 270, 12.8.2019.
JO C 372, 4.11.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS

(Cauza C-490/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Agricultură – Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare – Regulamentul (CE) nr. 510/2006 – Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 – Articolul 13 alineatul (1) litera (d) – Practică care ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului – Reproducerea formei sau a aspectului ce caracterizează un produs a cărui denumire este protejată – Denumirea de origine protejată (DOP) „Morbier”]

(2021/C 53/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Pârâtă: Société Fromagère du Livradois SAS

Dispozitivul

Articolele 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare trebuie interpretate în sensul că nu interzic numai utilizarea de către un terț a denumirii înregistrate.

Articolele 13 alineatul (1) litera (d) din Regulamentele nr. 510/2006 și, respectiv, nr. 1151/2012 trebuie interpretate în sensul că interzic reproducerea formei sau a aspectului ce caracterizează un produs acoperit de o denumire înregistrată atunci când această reproducere poate determina consumatorul să creadă că produsul în cauză este acoperit de această denumire înregistrată. Este necesar să se aprecieze dacă respectiva reproducere poate induce în eroare consumatorul european, normal informat și suficient de atent și de avizat, ținând seama de toți factorii pertinenti în speță.

⁽¹⁾ JO C 288, 26.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited

(Cauza C-735/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Dreptul societăților comerciale – Directiva 2004/25/CE – Ofertă publică de cumpărare – Articolul 5 alineatul (4) primul și al doilea paragraf – Protecția acționarilor minoritari – Ofertă obligatorie de cumpărare – Metoda de calcul al valorii acțiunilor pentru stabilirea prețului echitabil – Competență de modificare a prețului echitabil – Excepții de la modul de calcul standard în circumstanțe și în conformitate cu criteriile clar determinate – Răspunderea statului membru în cauză – Prejudiciu suferit de ofertant ca urmare a unei oferte de preț prea ridicată]

(2021/C 53/16)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Cu participarea: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede trei metode pentru a stabili prețul echitabil la care ofertantul trebuie să răscumpere acțiunile unei societăți, dintre care o metodă care rezultă din punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (4) primul paragraf din această directivă, și care impune să se rețină întotdeauna metoda care conduce la prețul cel mai ridicat, cu condiția ca metodele de stabilire a prețului echitabil, altele decât cea care rezultă din punerea în aplicare a acestui articol 5 alineatul (4) primul paragraf, să fie aplicate de autoritatea de control cu respectarea principiilor generale enunțate la articolul 3 alineatul (1) din directiva menționată, precum și în circumstanțe și în conformitate cu criteriile determinate de un cadru legal clar, precis și transparent.
- 2) Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2004/25 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că, în scopul unei oferte publice de cumpărare, valoarea acțiunii este obținută prin împărțirea activelor nete ale societății țintă, inclusiv participația unui acționar minoritar, care, în consecință, nu controlează, la numărul de acțiuni emise, cu excepția cazului în care este vorba despre o metodă de stabilire a prețului acțiunii întemeiată pe un criteriu obiectiv de evaluare utilizat în general în analiza financiară și care poate fi considerat ca fiind „clar determinat”, în sensul acestei dispoziții, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.
- 3) Directiva 2004/25 trebuie interpretată în sensul că conferă, în cadrul procedurii de ofertă publică de cumpărare, drepturi ofertantului, care pot fi puse în aplicare în cadrul unei acțiuni în răspunderea statului.
- 4) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că, într-un caz în care răspunderea unui stat membru este angajată pentru prejudicii cauzate ca urmare a unei încălcări a unei norme de drept al Uniunii printr-o decizie a unei autorități administrative a acestui stat, repararea prejudiciului material care rezultă din aceasta poate fi limitată la 50 % din cuantumul acestui prejudiciu.

(¹) JO C 413, 9.12.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – A. B., B. B./Personal Exchange International Limited

(Cauza C-774/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 15 alineatul (1) – Competența în materia contractelor încheiate de consumatori – Noțiunea de „consumator” – Contract de joc de pocher încheiat online între o persoană fizică și un organizator de jocuri de noroc – Persoană fizică ce își câștigă existența jucând pocher online – Cunoștințe deținute de această persoană – Caracter regulat al activității]

(2021/C 53/17)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A. B., B. B.

Pârâtă: Personal Exchange International Limited

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o persoană fizică cu domiciliul într-un stat membru, care, pe de o parte, a încheiat cu o societate cu sediul în alt stat membru un contract pentru a juca pocher pe internet ce cuprinde condiții generale stabilite de aceasta din urmă și, pe de altă parte, nu a declarat în mod oficial o astfel de activitate și nici nu a oferit-o unor terți ca serviciu cu plată, nu își pierde calitatea de „consumator” în sensul acestei dispoziții, chiar dacă această persoană joacă acest joc un număr mare de ore zilnic, deține cunoștințe extinse și obține câștiguri importante din acest joc.

(¹) JO C 19, 20.1.2020.

Cerere de aviz prezentată de Regatul Belgiei în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE

(Avizul C-1/20)

(2021/C 53/18)

Limba de procedură: toate limbile oficiale

Solicitant

Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter, S. Baeyens, agenți)

Întrebarea adresată Curții

Proiectul de tratat modernizat privind Carta energiei este compatibil cu tratatele, în special cu articolul 19 TUE și cu articolul 344 TFUE:

- în ceea ce privește articolul 26 din acordul menționat, dacă acest articol poate fi interpretat în sensul că permite aplicarea în interiorul Uniunii Europene a mecanismului de soluționare a litigiilor?
- în condițiile în care, dacă articolul 26 din acordul menționat ar fi interpretat în sensul că permite aplicarea în interiorul Uniunii Europene a mecanismului de soluționare a litigiilor, acest acord nu prevede o normă specifică expresă sau o clauză de deconectare explicită, în special în cadrul definițiilor investiției și investitorului de la articolul 1 din acordul preconizat, care să prevadă inaplicabilitatea mecanismului general al acestui articol 26 între statele membre?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice (Polonia) la 12 august 2020 – OKR

(Cauza C-387/20)

(2021/C 53/19)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice

Partea din litigiul principal

OKR

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o persoană care nu este cetățean al Uniunii Europene are și ea dreptul să aleagă, ca lege care guvernează succesiunea sa în ansamblu, legea statului a cărui cetățenie o deține?
- 2) Articolul 75 coroborat cu articolul 22 din Regulamentul nr. 650/2012 menționat trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un acord bilateral între un stat membru și o țară terță nu reglementează alegerea legii în materie de succesiuni, dar determină această lege, un cetățean al țării terțe respective rezident în statul membru parte la acordul bilateral menționat poate să aleagă legea aplicabilă?

și, în special,

- un acord bilateral cu o țară terță trebuie să excludă în mod expres posibilitatea alegerii unei anumite legi aplicabile, iar nu să se limiteze la a reglementa statutul succesoral cu ajutorul unor factori de legătură obiectivi pentru a se putea considera că dispozițiile acestuia au prioritate față de articolul 22 din Regulamentul nr. 650/2012?
- libertatea de a alege legea care guvernează succesiunea și, prin urmare, de a determina o singură lege aplicabilă – cel puțin în domeniul stabilit de legiuitorul Uniunii la articolul 22 din Regulamentul nr. 650/2012 – face parte dintre principiile fundamentale ale cooperării judiciare în materie civilă și comercială în cadrul Uniunii Europene, care nu pot fi încălcate nici în cazul aplicării unor acorduri bilaterale cu țări terțe care au prioritate față de Regulamentul nr. 650/2012?

⁽¹⁾ JO 2012, L 201, p. 107.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Spania) la 2 septembrie 2020 – UN/Subdelegación del Gobierno en Pontevedra**(Cauza C-409/20)**

(2021/C 53/20)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra

Părțile din procedura principală

Reclamant: UN

Pârâtă: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Întrebarea preliminară

Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală⁽¹⁾ [articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (5) și articolul 7 alineatul (1)] trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale [articolul 53 alineatul 1 litera a), articolul 55 alineatul 1 litera b), articolul 57 și articolul 28 alineatul 3 litera c) din Legea organică 4/2000 din 11 ianuarie 2000 cu privire la drepturile și libertățile străinilor în Spania și la integrarea lor socială], care sancționează șederea ilegală a străinilor fără circumstanțe agravante în primă fază cu o

amendă însoțită de solicitarea de întoarcere voluntară în țara de origine și, ulterior, în a doua fază, cu sancțiunea îndepărtării, în cazul în care străinul nu își regularizează situația și nu se întoarce în mod voluntar în țara sa?

(¹) JO 2008, L 348, p. 98

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 20 octombrie 2020 – Alstom Transport SA / Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Cauza C-532/20)

(2021/C 53/21)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Alstom Transport SA

Intimate: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (1) paragraful 3, articolul 1 alineatul (3) și articolul 2c din Directiva 92/13/CEE Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (¹) trebuie interpretate în sensul că termenul de exercitare a căii de atac formulate de ofertantul desemnat câștigător în cadrul procedurii de atribuire împotriva deciziei autorității contractante de declarare ca admisibilă a ofertei depuse de ofertantul situat pe un loc inferior în clasamentul procedurii trebuie calculat prin raportare la data la care se naște interesul ofertantului desemnat câștigător, ca urmare a formulării de către ofertantul necâștigător a unei căi de atac împotriva rezultatului procedurii de atribuire[?]

(¹) JO 1992 L 76, p. 14, Ediție specială 06/vol. 2, p. 43.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 3 noiembrie 2020 – ACC Silicones Ltd./Bundeszentralamt für Steuern

(Cauza C-572/20)

(2021/C 53/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ACC Silicones Ltd.

Pârât: Bundeszentralamt für Steuern

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 63 TFUE (ex-articolul 56 CE) se opune unei dispoziții fiscale naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care impune unei societăți stabilite în străinătate care încasează dividende provenite din participații și care nu atinge pragul minim pentru participare prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/435 ⁽¹⁾ (astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/123 ⁽²⁾), în scopul restituirii impozitului pe veniturile din capital, furnizarea unei dovezi, prin intermediul unui certificat eliberat de administrația fiscală străină, potrivit căruia impozitul pe veniturile din capital nu poate fi dedus de această societate sau de un acționar care deține participații directe sau indirecte în cadrul acestei societăți și nici nu poate fi reținut cu titlu de cheltuieli de exploatare ori de cheltuieli profesionale și că nicio deducere, reținere sau reportare nu are loc în mod efectiv, atunci când unei societăți stabilite pe teritoriul național, în cazul unei cote identice a participației, nu i se solicită o asemenea dovadă în scopul restituirii impozitului pe veniturile din capital?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, principiul proporționalității și principiul efectivității se opun cerinței referitoare la certificat menționate în prima întrebare în cazul în care beneficiarului stabilit în străinătate al dividendelor provenite din așa-numitele participații deținute de un acționar dispersat îi este practic imposibil să prezinte acest certificat?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 1990, L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

⁽²⁾ Directiva 2003/123/CE a Consiliului din 22 decembrie 2003 de modificare a Directivei 90/435/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 2004, L 7, p. 41, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 118).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 5 noiembrie 2020 – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Cauza C-582/20)

(2021/C 53/23)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Cridar Cons SRL

Intimate: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se interpretează în sensul că se opun unei legislații naționale care permite organelor fiscale ca, după ce au emis o decizie de impunere prin care au refuzat recunoașterea dreptului de deducere a TVA plătite în amonte, să suspende soluționarea contestației administrative până la soluționarea unui dosar penal care ar putea furniza elemente obiective suplimentare referitoare la implicarea persoanei impozabile în fraudă fiscală?

- 2) Răspunsul Curții de Justiție a Uniunii Europene la întrebarea anterioară ar putea fi diferit dacă, pe parcursul suspendării soluționării contestației administrative, persoana impozabilă ar beneficia de măsuri provizorii apte să suspende efectele refuzului dreptului de deducere a TVA?

(¹) JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid (Spania) la 5 noiembrie 2020 – BFF Finance Iberia S.A.U./Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Cauza C-585/20)

(2021/C 53/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BFF Finance Iberia S.A.U.

Pârâtă: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Întrebările preliminare

Având în vedere dispozițiile articolului 4 alineatul (1), ale articolului 6 și ale articolului 7 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (¹):

- 1) Articolul 6 din directivă trebuie interpretat în sensul că, în orice caz, cei 40 de euro sunt datoraji pentru fiecare factură numai în cazul în care creditorul a individualizat facturile în cererile sale formulate pe cale administrativă și în contencios administrativ sau cei 40 de euro sunt datoraji, în orice caz, pentru fiecare factură chiar dacă s-au formulat cereri comune și generice?
- 2) Cum trebuie interpretat articolul 198 alineatul 4 din Legea 9/2017, care stabilește un termen de plată de 60 de zile în toate cazurile și pentru toate contractele, prevăzând un termen inițial de 30 de zile pentru aprobare și alte 30 de zile suplimentare pentru plată, în condițiile în care [considerentul] (23) al directivei enunță următoarele:

„Termenele de plată lungi și efectuarea cu întârziere a plăților de către autoritățile publice pentru bunuri și servicii generează costuri nejustificate pentru întreprinderi. Prin urmare, ar trebui să se prevadă norme specifice în ceea ce privește tranzacțiile comerciale pentru furnizarea de bunuri sau servicii de către întreprinderi către autoritățile publice, norme care să stabilească, în special, termene de plată care să nu depășească în mod normal 30 de zile calendaristice, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare, care trebuie să fie justificate în mod obiectiv de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, dar care să nu depășească, în orice caz, 60 de zile calendaristice” [?]

- 3) Cum trebuie interpretat articolul 2 din directivă? Interpretarea directivei permite să se considere că în baza de calcul a dobânzilor de întârziere pe care aceeași directivă le recunoaște este inclus TVA-ul aferent prestației efectuate și al cărui cuantum este inclus în factură? Sau este necesar să se distingă și să se determine momentul la care contractantul efectuează plata taxei către administrația fiscală?

(¹) JO 2011, L 48, p. 1

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hannover (Germania) la 10 noiembrie 2020 –
Landkreis Northeim/Daimler AG**

(Cauza C-588/20)

(2021/C 53/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Landkreis Northeim

Pârâtă: Daimler AG

Cu participarea: Iveco Magirus AG, MAN SE, MAN Truck & Bus SE, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

Întrebarea preliminară

Decizia Comisiei Comunităților Europene din 19 iulie 2016 – C(2016) 4673 final (¹) – referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39824 – Camioane) trebuie să fie interpretată în sensul că constatările acestei decizii a Comisiei vizează de asemenea autovehiculele speciale, în special autovehiculele pentru colectarea deșeurilor?

(¹) Notificată cu numărul C(2016) 4673 final, rezumat în JO 2017, C 108, p. 6.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
17 noiembrie 2020 – Interporto di Trieste SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei
Servizi Energetici SpA – GSE**

(Cauza C-608/20)

(2021/C 53/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Interporto di Trieste SpA

Pârâți: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene se opune aplicării unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 26 alineatele 2 și 3 din Decretul-lege nr. 91/2014, aprobat prin Legea 116/2014, care reduce sau întârzie în mod semnificativ plata stimulentei deja acordate prin lege și stabilite în temeiul unor convenții speciale încheiate de producătorii de energie electrică produsă prin conversie fotovoltaică cu Gestore dei servizi energetici s.p.a., societate publică având această misiune?
- 2) În special, această dispoziție națională este compatibilă cu principiile generale ale dreptului Uniunii Europene privind încrederea legitimă, securitatea juridică, cooperarea loială și efectul util, cu articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu Directiva 2009/28/CE⁽¹⁾ și cu reglementarea privind schemele de sprijin prevăzută de aceasta, precum și cu articolul 216 alineatul (2) TFUE, în special în raport cu Tratatul privind Carta europeană a energiei?

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
17 noiembrie 2020 – Soelia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici
SpA – GSE**

(Cauza C-609/20)

(2021/C 53/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Soelia SpA

Pârâți: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene se opune aplicării unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 26 alineatele 2 și 3 din Decretul-lege nr. 91/2014, aprobat prin Legea 116/2014, care reduce sau întârzie în mod semnificativ plata stimulentei deja acordate prin lege și stabilite în temeiul unor convenții speciale încheiate de producătorii de energie electrică produsă prin conversie fotovoltaică cu Gestore dei servizi energetici s.p.a., societate publică având această misiune?
- 2) În special, această dispoziție națională este compatibilă cu principiile generale ale dreptului Uniunii Europene privind încrederea legitimă, securitatea juridică, cooperarea loială și efectul util, cu articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu Directiva 2009/28/CE⁽¹⁾ și cu reglementarea privind schemele de sprijin prevăzută de aceasta, precum și cu articolul 216 alineatul (2) TFUE, în special în raport cu Tratatul privind Carta europeană a energiei?

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 17 noiembrie 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Cauza C-610/20)

(2021/C 53/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamant: Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Pârâți: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene se opune aplicării unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 26 alineatele 2 și 3 din Decretul-lege nr. 91/2014, aprobat prin Legea 116/2014, care reduce sau întârzie în mod semnificativ plata stimulentei deja acordate prin lege și stabilite în temeiul unor convenții speciale încheiate de producătorii de energie electrică produsă prin conversie fotovoltaică cu Gestore dei servizi energetici s.p.a., societate publică având această misiune?
- 2) În special, această dispoziție națională este compatibilă cu principiile generale ale dreptului Uniunii Europene privind încrederea legitimă, securitatea juridică, cooperarea loială și efectul util, cu articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu Directiva 2009/28/CE ⁽¹⁾ și cu reglementarea privind schemele de sprijin prevăzută de aceasta, precum și cu articolul 216 alineatul (2) TFUE, în special în raport cu Tratatul privind Carta europeană a energiei?

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 17 noiembrie 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Cauza C-611/20)

(2021/C 53/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamant: Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Pârâți: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene se opune aplicării unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 26 alineatele 2 și 3 din Decretul-lege nr. 91/2014, aprobat prin Legea 116/2014, care reduce sau întârzie în mod semnificativ plata stimulentei deja acordate prin lege și stabilite în temeiul unor convenții speciale încheiate de producătorii de energie electrică produsă prin conversie fotovoltaică cu Gestore dei servizi energetici s.p.a., societate publică având această misiune?
- 2) În special, această dispoziție națională este compatibilă cu principiile generale ale dreptului Uniunii Europene privind încrederea legitimă, securitatea juridică, cooperarea loială și efectul util, cu articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu Directiva 2009/28/CE⁽¹⁾ și cu reglementarea privind schemele de sprijin prevăzută de aceasta, precum și cu articolul 216 alineatul (2) TFUE, în special în raport cu Tratatul privind Carta europeană a energiei?

(¹) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Cluj (România) la data de 17 noiembrie 2020 –
Happy Education SRL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația
Județeană a Finanțelor Publice Cluj**

(Cauza C-612/20)

(2021/C 53/30)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Happy Education SRL

Pârâte: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 132 alineatul (1) litera (i), articolul 133 și articolul 134 din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că serviciile de educație de tipul celor cuprinse în programul național „Școala după școală” pot fi incluse în noțiunea de „servicii strâns legate de învățământul școlar”, dacă sunt prestate, în condiții precum cele din litigiul principal, de un organism privat, în scopuri comerciale și în afara unui parteneriat încheiat cu o unitate de învățământ?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, recunoașterea reclamantei drept „organizație cu scopuri similare”, în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, poate rezulta din reglementările legislative naționale privind autorizarea activităților identificate prin Codul CAEN 8559 – „Alte forme de învățământ [n.c.a.]” de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, precum și prin raportare la caracterul de interes general al activităților educaționale de tipul „școala după școală”, care au ca scop prevenirea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii, creșterea performanțelor școlare, învățarea remedială, accelerarea învățării, dezvoltarea personală și integrarea socială?

(¹) JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la 20 noiembrie 2020 – T.N., N.N./E.G.

(Cauza C-617/20)

(2021/C 53/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: T.N., N.N.

Solicitantă: E.G.

Întrebările preliminare

Instanța de trimitere adresează Curții următoarele întrebări preliminare referitoare la interpretarea articolelor 13 și 28 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor⁽¹⁾:

- 1) Declarația privind renunțarea la succesiune a unui moștenitor, dată de acesta în fața instanței judecătorești competente din statul membru al reședinței sale obișnuite, cu respectarea cerințelor de formă aplicabile în acest stat membru, înlocuiește declarația privind renunțarea la succesiune care trebuie dată în fața instanței judecătorești dintr-un alt stat membru competent să statueze asupra succesiunii *mortis causa*, astfel încât această declarație este considerată valabilă de la momentul la care a fost dată (substituție)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Pentru ca declarația privind renunțarea la succesiune dată cu respectarea cerințelor de formă în fața instanței competente de la reședința obișnuită a declarantului să fie valabilă, este necesar în plus ca acesta să informeze cu privire la respectiva declarație instanța competentă să statueze asupra succesiunii *mortis causa*?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare și a unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:
 - a) Pentru ca declarația privind renunțarea la succesiune să fie valabilă, în special în ceea ce privește respectarea termenelor de renunțare aplicabile la locul depunerii declarației, este necesar ca instanța competentă să statueze asupra succesiunii *mortis causa* să fie informată despre aceasta în limba oficială de la locul său de jurisdicție?
 - b) Pentru ca declarația privind renunțarea la succesiune să fie valabilă, în special în ceea ce privește respectarea termenelor de renunțare aplicabile la locul depunerii declarației, este necesar ca actele referitoare la renunțare emise de instanța competentă de la reședința obișnuită a declarantului să fie transmise instanței competente să statueze asupra succesiunii *mortis causa* în original, însoțite de o traducere?

⁽¹⁾ JO 2012. L 201, p. 107.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 25 noiembrie 2020 – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB

(Cauza C-637/20)

(2021/C 53/32)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă-pârâtă: Skatteverket

Pârâtă-reclamantă: DSAB Destination Stockholm AB

Întrebarea preliminară

Articolul 30a din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că un card precum cel în discuție în litigiul principal, care conferă deținătorului său dreptul de a beneficia de diverse servicii într-un anumit loc, pentru o perioadă limitată și în limita unei anumite valori, constituie un cupon valoric și, în aceste împrejurări, un cupon valoric cu utilizări multiple?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2016/1065 a Consiliului din 27 iunie 2016 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește tratamentul aplicat cupoanelor valorice (JO 2016, L 177, p. 9).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Överklagandenämnden för studiestöd (Suedia) la
25 noiembrie 2020 – MCM/Centrala studiestödsnämnden**

(Cauza C-638/20)

(2021/C 53/33)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Överklagandenämnden för studiestöd

Părțile din procedura principală

Reclamant: MCM

Pârâtă: Centrala studiestödsnämnden

Întrebările preliminare

Un stat membru (țara de origine) poate să stabilească, în privința copilului unui lucrător migrant, fără a aduce atingere articolului 45 TFUE și articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul [nr.] 492/2011 ⁽¹⁾ și luând în considerare interesele de ordin bugetar ale țării de origine, cerința ca respectivul copil să aibă o legătură cu țara de origine pentru a-i acorda acestuia din urmă ajutorul financiar destinat studenților pentru studii în străinătate în celălalt stat membru al Uniunii în care părintele copilului a lucrat anterior (țara gazdă), atunci când

- (i) după întoarcerea din țara gazdă, părintele copilului a trăit și a lucrat în țara de origine timp de cel puțin opt ani,
- (ii) copilul nu și-a însoțit părintele în țara de origine, ci a rămas în țara gazdă de când s-a născut și
- (iii) țara de origine stabilește aceeași cerință a existenței unei legături în cazul altor resortisanți ai țării de origine care nu îndeplinesc condiția privind reședința și care solicită acordarea ajutorului financiar destinat studenților pentru studii în străinătate pe teritoriul unei alte țări din Uniunea Europeană?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia) la 26 noiembrie 2020 – W. J./L. J. și J. J., reprezentați de reprezentanta legală A. P.

(Cauza C-644/20)

(2021/C 53/34)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Reclamant: W. J.

Pârâți: L. J. și J. J., reprezentați de reprezentanta legală A. P.

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatele (1) și (2) din Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, aprobat în numele Comunității Europene prin Decizia 2009/941/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că creditorul copil poate dobândi o nouă reședință obișnuită în statul în care a fost reținut ilicit, în cazul în care o instanță a dispus înapoierea creditorului în statul în care acesta își avea reședința obișnuită imediat înaintea reținerii sale ilicite?

⁽¹⁾ JO 2009, L 331, p. 17.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 1 decembrie 2020 – V A, Z A/TP

(Cauza C-645/20)

(2021/C 53/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurenți: V A, Z A

Intimată: TP

Întrebările preliminare

Dispozițiile articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care reședința obișnuită a defunctului în momentul decesului nu este situată într-un stat membru, instanța judecătorească dintr-un stat membru în care nu era stabilită reședința obișnuită a defunctului, dar care constată că acesta avea cetățenia statului respectiv și avea aici bunuri, trebuie să invoce din oficiu competența sa subsidiară prevăzută de textul menționat?

⁽¹⁾ JO 2012, L 201, p. 107.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 1 decembrie 2020 – XG/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-647/20)

(2021/C 53/36)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Recurentă: XG

Intimată: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebarea preliminară

Plusvalorile rezultate în urma unei operațiuni imobiliare constând în vânzarea unui bun imobil dobândit de un resortisant portughez care nu are reședința în Uniunea Europeană pot fi supuse unui regim de impozitare discriminatoriu, mai oneros, comparativ cu cel aplicat resortisanților, care beneficiază de o reducere cu 50 % a valorii plusvalorilor care servește drept bază pentru calculul impozitului pe venit, în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (a) TFUE?

Ațiune introdusă la 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-683/20)

(2021/C 53/37)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lindenthal, M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Slovacă a încălcat articolul 8 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (2) coroborate cu anexa VI la Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental⁽¹⁾, prin omiterea elaborării unor planuri de acțiune și a transmiterii către Comisie a unui rezumat al planurilor de acțiune pentru 445 de drumuri principale;
- constatarea faptului că Republica Slovacă a încălcat articolul 8 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (2) coroborate cu anexa VI la Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental, prin omiterea elaborării unor planuri de acțiune și a transmiterii către Comisie a unui rezumat al planurilor de acțiune pentru 16 căi ferate principale;
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Conform articolului 8 alineatul (2) din Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental, Republica Slovacă avea obligația de a asigura elaborarea planurilor de acțiune pentru drumurile principale (drumuri cu peste 3 milioane de treceri de vehicule anual) și căile ferate principale (linii de cale ferată cu peste 30 000 de treceri de trenuri anual) pe teritoriul său cel târziu la 18 iulie 2013. Conform articolului 10 alineatul (2) coroborat cu anexa VI la aceeași directivă, Republica Slovacă era obligată să ia măsuri ca rezumatele planurilor de acțiune să fie transmise Comisiei cel târziu la 18 ianuarie 2014.

Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 8 alineatul (2) și al articolului 10 alineatul (2) coroborate cu anexa VI la directivă, în ceea ce privește 445 de drumuri principale și 16 căi ferate principale pe care le notificase prealabil Comisiei.

(¹) JO 2002, L 189, p. 12, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 19.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-692/20)

(2021/C 53/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Armenia, P.-J. Loewenthal, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- declararea faptului că întrucât nu a luat măsurile necesare pentru a se conforma Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-503/17, Comisia/Regatul Unit, EU:C:2018:831, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, coroborat cu articolele 127 și 131 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (¹);
- obligarea Regatului Unit, în temeiul articolului 260 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, coroborat cu articolele 127 și 131 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, la plata către Comisie:
- a unei penalități cu titlu cominatoriu de 268 878,50 EUR pe zi, de la data pronunțării hotărârii în prezenta procedură până la data la care Regatul Unit se va conforma hotărârii pronunțate în cauza C-503/17;
- a unei sume forfetare în cuantum de 35 873,20 EUR, înmulțită cu numărul de zile dintre data pronunțării hotărârii în cauza C-503/17 și fie data la care Regatul Unit se va conforma hotărârii menționate, fie data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, oricare ar fi mai curând, minimul sumei forfetare fiind 8 901 000 EUR; și
- obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În Hotărârea C-503/17, Comisia/Regatul Unit, EU:C:2018:831, Curtea a considerat că Regatul Unit, prin neretragerea autorizației ambarcațiunilor private de agreement pentru utilizarea carburantului marcat pentru propulsie, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului ⁽²⁾. Având în vedere că Regatul Unit nu a luat măsurile necesare pentru a se conforma acestei hotărâri, Comisia a decis să sesizeze Curtea cu această problemă.

În cerere, Comisia propune în conformitate cu articolul 260 TFUE, coroborat cu articolele 127 și 131 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, impunerea de către Curte în privința Regatului Unit a plății unei penalități cu titlu cominatoriu de 268 878,50 EUR pe zi de la data pronunțării în prezenta cauză până la data la care Regatul Unit se va conforma hotărârii pronunțate în cauza C-503/17 și a unei sume forfetare în cuantum de 35 873,20 EUR, înmulțită cu numărul de zile dintre data pronunțării hotărârii în cauza C-503/17 și fie data la care Regatul Unit se va conforma hotărârii menționate, fie data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, oricare ar fi mai curând, minimul sumei forfetare fiind 8 901 000 EUR.

⁽¹⁾ JO 2019, C 384 I, p. 1.

⁽²⁾ JO 1995, L 291, p. 46, Ediție specială 9/vol.2, p.11.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – VP/Cedefop

(Cauza T-187/18) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Agenți temporari – Cerere de reînnoire a contractului pe perioadă nedeterminată – Decizie de nereînnoire – Eroare vădită de apreciere – Dreptul de a fi ascultat – Articolul 26 din statut – Răspundere – Prejudiciu material – Prejudiciu moral”)

(2021/C 53/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VP (reprezentant: L. Levi, avocată)

Pârât: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (reprezențanți: M. Brugia, agent, asistat de T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei Cedefop din 12 mai 2017 de respingere a cererii reclamantei de reînnoire a contractului de muncă pe o perioadă nedeterminată și, dacă este necesar, a deciziei din 1 decembrie 2017 de respingere a reclamației sale din 9 august 2017 împotriva deciziei din 12 mai 2017 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului material și moral pe care reclamanta l-ar fi suferit ca urmare a acestor decizii.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop) din 12 mai 2017 de a nu reînnoi contractul de agent temporar al lui VP.
- 2) Anulează decizia din 1 decembrie 2017 de respingere a reclamației lui VP.
- 3) Obligă Cedefop la plata a 30 000 de euro pentru repararea prejudiciului material cauzat lui VP.
- 4) Obligă Cedefop la plata a 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral cauzat lui VP.
- 5) Respinge în rest acțiunea.
- 6) Obligă Cedefop la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – PlasticsEurope/ECHA(Cauza T-207/18) ⁽¹⁾

[„REACH – Întocmirea unei liste a substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Completare privind înscrierea substanței bisfenol A în această listă – Articolele 57 și 59 din Regulamentul nr. 1907/2006 – Eroare vădită de apreciere – Abordare bazată pe forța probantă a elementelor de probă – Studii exploratorii – Utilizări intermediare – Proporționalitate”]

(2021/C 53/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: R. Cana, E. Mullier și F. Mattioli, avocați)

Pârâtă: Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä, W. Broere și C. Buchanan, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, D. Klebs și S. Heimerl, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, J. Traband, E. Leclerc și W. Zemamta, agenți), ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea deciziei ED/01/2018 a ECHA din 3 ianuarie 2018 prin care intrarea existentă referitoare la bisfenol A pe lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, rectificare în JO 2007, L 136, p. 3, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3), în conformitate cu articolul 59 din acest regulament, a fost completată în sensul că bisfenolul A a fost identificat de asemenea ca substanță care afectează sistemul endocrin și care are probabile efecte grave asupra mediului care suscită un nivel de îngrijorare echivalent cu cel pentru alte substanțe enumerate la articolul 57 literele (a)-(e) din regulamentul menționat, totul în sensul articolului 57 litera (f) din același regulament

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) PlasticsEurope suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) și de ClientEarth.
- 3) Republica Federală Germania și Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 190, 4.6.2018.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – VW/Comisia(Cauza T-243/18) ⁽¹⁾**(„Funcție publică – Funcționari – Soț supraviețuitor – Pensie de urmaș – Articolele 18 și 20 din anexa VIII la statut – Condiții de eligibilitate – Durata căsătoriei – Excepție de nelegalitate – Egalitate de tratament – Principiul proporționalității”)**

(2021/C 53/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: VW (reprezentant: N. de Montigny, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: B. Mongin și L. Vernier, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentați: D. Boytha și J. Steele, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Comisiei din 26 iunie 2017 de respingere a cererii reclamantei de acordare a unei pensii de urmaș și, în măsura în care este necesar, a deciziei din 19 ianuarie 2018 de respingere a reclamației împotriva acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei Europene din 26 iunie 2017 de respingere a cererii VW de acordare a unei pensii de urmaș.
- 2) Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de VW.
- 3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 2.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – American Airlines/Comisia(Cauza T-430/18) ⁽¹⁾**(„Concurență – Concentrări – Piața transportului aerian – Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE – Angajamente – Decizie prin care se acordă drepturi de anterioritate – Eroare de drept – Noțiunea de utilizare adecvată”)**

(2021/C 53/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Statele Unite) (reprezentați: J.-P. Poitras, solicitor, J. Ruiz Calzado și J. Wileur, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: T. Franchoo, H. Leupold și L. Wildpanner, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Delta Air Lines, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentați: M. Demetriou, QC, C. Angeli și I. Giles, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2018) 2788 final a Comisiei din 30 aprilie 2018 de acordare a unor drepturi de anterioritate în favoarea Delta Air Lines (cazul M.6607 – US Airways/American Airlines).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă American Airlines, Inc. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Delta Air Lines, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 319, 10.9.2018.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Pareto Trading/EUIPO – Bikor și Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)

(Cauza T-438/18) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală BIKOR EGYPTIAN EARTH – Motiv absolut de refuz – Rea-credință – Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2021/C 53/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Statele Unite) (reprezentanți: I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina și V. Balaguer Fuentes, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája, H. O'Neill, V. Ruzek și S. Hanne, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Elżbieta Korbut Bikor (Gdańsk, Polonia), Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24 aprilie 2018 (cauza R 1826/2015-1) privind o procedură de declarare a nulității între Pareto Trading, pe de o parte, și doamna Bikor și Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind, pe de altă parte.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pareto Trading Co., Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 319, 10.9.2018.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – 3V Sigma/ECHA(Cauza T-176/19) ⁽¹⁾

[„REACH – Evaluarea substanțelor – Uvasorb HEB – Decizie a ECHA prin care se solicită informații suplimentare – Articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Cerere având ca obiect identificarea eventualelor produse de transformare sau de degradare a substanței – Proporționalitate – Necesitatea studiului suplimentar solicitat – Condiții pertinente și condiții realiste – Temperatura studiului – Eroare vădită de apreciere”]

(2021/C 53/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 3V Sigma SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors și D. Anderson, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: A. Hautamäki, J. Alaranta și W. Broere, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, D. Klebs și S. Heimerl, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea în parte a deciziei A-004-2017 a camerei de recurs a ECHA din 15 ianuarie 2019, în măsura în care respinge acțiunea reclamantei împotriva deciziei ECHA din 20 decembrie 2016 prin care se solicită informații suplimentare privind substanța uvasorb HEB și prin care aceasta a stabilit data limită pentru prezentarea acestor informații la 22 octombrie 2020.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) 3V Sigma SpA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), inclusiv cele efectuate în cadrul procedurii de măsuri provizorii.
- 3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 172, 20.5.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Azarov/Consiliul(Cauza T-286/19) ⁽¹⁾

[„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Obligația Consiliului să verifice că decizia unei autorități a unui stat terț a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă”]

(2021/C 53/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J. Van Blaaderen și P. Mahnič, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei (PESC) 2019/354 a Consiliului din 4 martie 2019 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2019, L 64, p. 7) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/352 al Consiliului din 4 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2019, L 64, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (PESC) 2019/354 a Consiliului din 4 martie 2019 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/352 al Consiliului din 4 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Mykola Yanovych Azarov a fost menținut pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 213, 24.6.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – H.R. Participations/EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Cauza T-535/19) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală JCE HOTTINGUER – Marca națională neînregistrată anterioară HOTTINGER – Motiv relativ de refuz – Trimitere la legislația națională care reglementează marca anterioară – Regimul acțiunii «common law» în constatarea utilizării abuzive a unei denumiri («action for passing off») – Articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 8 alineatul (4) și, respectiv, articolul 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 53/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: H.R. Participations SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: P. Wilhelm, J. Rossi, E. Dumur și G. Hadot-Pericard, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Hottinger Investment Management Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: W. Sander, solicitor și M. Beebe, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 mai 2019 (cauza R 2078/2018-2), privind o procedură de declarare a nulității între Hottinger Investment Management și H.R. Participations.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă H.R. Participations SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 312, 16.9.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)

(Cauza T-665/19) (¹)

[„Marca Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative €\$ – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Obligația de motivare”]

(2021/C 53/47)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polonia) (reprezentanți: E. Skrzydło-Tefelska și K. Gajek avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 iulie 2019 (cauza R 1345/2018-1), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ €\$ ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Cinkciarz.pl sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – HA/Comisia

(Cauza T-736/19) (¹)

[„Funcție publică – Funcționari – Rambursarea cheltuielilor medicale – Plafon de rambursare pentru dispozitivele pentru apnee de somn – Acțiune în anulare – Lipsa unui act pur confirmativ – Interesul de a exercita acțiunea – Admisibilitate – Reglementare comună privind asigurarea împotriva riscurilor de boală ale funcționarilor – Dispoziții generale de punere în aplicare”]

(2021/C 53/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HA (reprezentant: S. Kreicher, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr, A.-C. Simon și M. Brauhoff, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Comisiei de stabilire a unui plafon de rambursare de 3 100 de euro pentru închirierea unui dispozitiv medical în perioada cuprinsă între 1 martie 2019 și 29 februarie 2024.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei Europene din 17 ianuarie 2019 de stabilire a unui plafon de rambursare de 3 100 de euro pentru închirierea unui dispozitiv medical în perioada cuprinsă între 1 martie 2019 și 29 februarie 2024 și decizia Comisiei din 13 august 2019 de respingere a reclamației formulate împotriva acestei decizii.
- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 432, 23.12.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Cauza T-859/19) (¹)

[„Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ALKEMIE – Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară Alkmene – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 53/49)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Polonia) (reprezentant: A. Korbela, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Mann & Schröder GmbH (Siegelbach, Germania)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 septembrie 2019 (cauza R 2231/2018-2) privind o procedură de opoziție între Mann & Schröder și Alkemie Group

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 septembrie 2019 (cauza R 2231/2018-2) în măsura în care prin aceasta s-a respins calea de atac formulată de Alkemie Group sp. z o.o. privind „accesoriile alimentare” care fac parte din clasa 5.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 54, 17.2.2020.

**Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder
(ALKEMIE)**

(Cauza T-860/19) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ALKEMIE – Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară Alkmene – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 53/50)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Polonia) (reprezentant: A. Korbela, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Mann & Schröder GmbH (Siegelsbach, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 septembrie 2019 (cauza R 2231/2018-2) privind o procedură de opoziție între Mann & Schröder și Alkemie Group

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 septembrie 2019 (cauza R 2231/2018-2) în măsura în care prin aceasta s-a respins calea de atac formulată de Alkemie Group sp. z o.o. privind „accesoriile alimentare” care fac parte din clasa 5.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 54, 17.2.2020.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Production Christian Gallimard/EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)

(Cauza T-863/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare GALLIMARD – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Comparație conceptuală – Patronime – Poziție distinctivă autonomă – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 53/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Production Christian Gallimard (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: L. Dreyfuss-Bechmann, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: V. Ruzek, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA (Paris, Franța) (reprezentanți: J.-A. Bénazéraf și Y. Diringer, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 octombrie 2019 (cauza R 2316/2018-5), privind o procedură de opoziție între Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française și Production Christian Gallimard.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Production Christian Gallimard să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 61, 24.2.2020.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Cauza T-883/19) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale HELIX ELIXIR – Marca Uniunii Europene verbală anterioară HELIXOR – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 53/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: A. Gómez López și J. Mora Cortés, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Rampini și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Germania) (reprezentant: J. Klink, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 octombrie 2019 (cauza R 100/2019-1), privind o procedură de opoziție între Helixor Heilmittel și Gustopharma Consumer Health.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Gustopharma Consumer Health, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 68, 2.3.2020.

Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2020 – La Quadrature du Net și alții/Comisia

(Cauza T-738/16) (¹)

(„Spațiul de libertate, justiție și securitate – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Transfer de date cu caracter personal către Statele Unite – Declararea nevalidității actului atacat – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)

(2021/C 53/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: La Quadrature du Net (Paris, Franța), French Data Network (Amiens, Franța), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (reprezentant: A. Fitzjean Ö. Cobhthaigh, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: H. Kranenborg și D. Nardi, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) (Paris, Franța) (reprezentant: F.-P. Lani, avocat)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezențanți: M. Smolek, J. Vlácil și O. Serdula, agenți), Republica Federală Germania (reprezențanți: S. Eisenberg, S. Heimerl, D. Klebs și J. Möller, agenți), Republica Franceză (reprezențanți: E. Armoët și E. de Moustier, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezențanți: M. Bulterman și C. Schillemans, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: S. Brandon, agent, asistat de J. Holmes, QC), Statele Unite ale Americii (reprezențanți: H.Viaene, C. Evrard, E. Valgaeren, P. Wytinck, avocați, S. Kingston și E. Barrington, SC), Digitaleurope (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: J. Cahir, V. Power, solicitors, și M. Gray, SC), Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Statele Unite) (reprezențanți: J. Bourgeois și M. Meulenbelt, avocați), BSA Business Software Alliance, Inc. (Washington, DC, Statele Unite) (reprezențanți: B. Van Vooren și K. Van Quathem, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA (JO 2016, L 207, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei cauze.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Quadrature du Net, de French Data Network și de Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN).

- 3) Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite ale Americii, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), DigitalEurope, Microsoft Corp. și BSA Business Software Alliance, Inc., suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 6, 9.1.2017.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Universităt Bremen/REA

(Cauza T-660/19) (¹)

(„Acțiune în anulare – Proiect de subvenționare – Programul-cadru pentru cercetare și inovare «Orizont 2020» – Cererea de propuneri H2020-SC6-Governance-2019 – Decizia REA de respingere a unei propuneri – Lipsa reprezentării de către un avocat – Inadmisibilitate vădită a acțiunii”)

(2021/C 53/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Universităt Bremen (Bremen, Germania) (reprezentant: C. Schmid, profesor universitar)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (reprezentanți: S. Payan Lagrou și V. Canetti, agenți, asistați de R. van der Hout și C. Wagner, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea deciziei Ares(2019) 4590599 a REA din 16 iulie de respingere a propunerii formulate de reclamantă în cadrul cererii de propuneri H2020-SC6-Governance-2019.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit inadmisibilă.
- 2) Universităt Bremen suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile efectuate de Agenția Executivă pentru Cercetare (REA).

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Junqueras i Vies/Parlamentul

(Cauza T-24/20) (¹)

(„Acțiune în anulare – Drept instituțional – Membru al Parlamentului – Privilegii și imunități – Anunțul făcut de președintele Parlamentului European privind constatarea că locul unui deputat european este vacant – Cerere de luare de urgență a inițiativei pentru susținerea imunității unui deputat european – Acte care nu sunt supuse căilor de atac – Inadmisibilitate”)

(2021/C 53/55)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spania) (reprezentant: A. Van den Eynde Adroer, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezitanți: F. Drexler, N. Görlitz și C. Burgos, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea, în primul rând, a constatării că locul reclamantului este vacant începând cu 3 ianuarie 2020, anunțată de președintele Parlamentului în sesiunea plenară din 13 ianuarie 2020, și, în al doilea rând, a pretensei respingeri de către acesta din urmă a cererii de luare de urgență a inițiativei de a susține imunitatea reclamantului, prezentată la 20 decembrie 2019 în numele acestuia de doamna Riba i Giner, deputată europeană, în temeiul articolului 8 din Regulamentul de procedură al Parlamentului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție formulate de Regatul Spaniei.
- 3) Îl obligă pe domnul Oriol Junqueras i Vies la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul cauzei T 24/20 R.
- 4) Regatul Spaniei suportă cheltuielile de judecată aferente cererii sale de intervenție.

(¹) JO C 68, 2.3.2020.

Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2020 – ClientEarth/Comisia

(Cauza T-255/20) (¹)

(„Acțiune în anulare – Acces la documente – Comitologie – Comitetul tehnic pentru autovehicule – Ordinea de zi a celei de a 79-a reuniuni a comitetului – Drept la informare aplicabil în statele membre ale Uniunii în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale – Refuz implicit al accesului – Decizie explicită adoptată după introducerea acțiunii – Nepronunțare asupra fondului”)

(2021/C 53/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgia) (reprezitanți: F. Logue, solicitor, și J. Kenny, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezitanți: S. Delaude, C. Ehrbar și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei implicite a Comisiei din 26 februarie 2020 prin care se refuză accesul la anumite părți ale procesului-verbal al celei de a 79-a reuniuni Comitetului tehnic pentru autovehicule din 12 februarie 2019

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 27.7.2020.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Bonicelli/Întreprinderea comună Fusion for Energy(Cauza T-520/20) ⁽¹⁾**(„Funcție publică – Funcționari – Exercițiul de promovare 2019 – Decizie de nepromovare – Înlocuirea actului atacat în cursul judecării – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)**

(2021/C 53/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Tullio Bonicelli (Badalona, Spania) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (reprezentant: G. T. Poszler, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect anularea, pe de o parte, a deciziei întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune din 24 octombrie 2019 de a nu înscrie numele reclamantului pe lista definitivă a funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2019 și, pe de altă parte, a deciziei acesteia din 8 mai 2020 de respingere a reclamației formulate de reclamant împotriva deciziei menționate.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii.
- 2) Obligă întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de domnul Tullio Bonicelli.

⁽¹⁾ JO C 329, 5.10.2020.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Genekam Biotechnology/Comisia

(Cauza T-579/20 R)

[„Măsurile provizorii – Acord de grant încheiat în cadrul celui de Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Recuperarea sumelor plătite – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”]

(2021/C 53/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Genekam Biotechnology AG (Duisbourg, Germania) (reprezentant: S. Hertwig, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou și R. Pethke, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 299 TFUE și având ca obiect suspendarea executării silite a Deciziei C(2020) 5548 final a Comisiei din 7 august 2020 prin care se instituie o obligație pecuniară care constituie titlu executoriu față de reclamantă.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 27 octombrie 2020 – Symrise/ECHA**(Cauza T-655/20)**

(2021/C 53/59)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Symrise AG (Holzminden, Germania) (reprezentanți: A, B, C, avocați)*Pârâtă:* Agenția Europeană pentru Produse Chimice**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a deciziei Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice din 18 august 2020 în cauza nr. A-010-2018;
- obligarea Agenției la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Agenție a unei erori vădite de apreciere și pe interpretarea eronată de către aceasta a Regulamentului REACH, întrucât a solicitat teste pe animale vertebrate privind substanța, a justificat necesitatea testelor făcând referire la expunerea lucrătorilor și nu a luat în considerare siguranța substanței, astfel cum aceasta a fost evaluată în conformitate cu Regulamentul privind produsele cosmetice.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Agenție a unei erori vădite de apreciere și pe încălcarea de către aceasta a obligației sale de motivare, întrucât a solicitat studiul extins de toxicitate pentru reproducere pe o singură generație cu mai multe extinderi (EOGRTS).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Agenție a unei erori vădite de apreciere a informațiilor de care dispunea și pe încălcarea de către aceasta a obligației sale de motivare, întrucât a decis că EOGRTS ar trebui să fie efectuat pe cale orală.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât a solicitat studiul de toxicitate pe termen lung pe pești (OECD TG 234), potrivit secțiunii 9.1.6.1 din Anexa IX la Regulamentul REACH, Agenția a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a interpretat eronat coloana 2 din secțiunea 9.1 a Anexei IX, a încălcat dreptul reclamantei de a fi ascultată și a încălcat articolul 25 din Regulamentul REACH.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Agenție a unei erori vădite de apreciere, întrucât nu a luat în considerare toate informațiile relevante, pe încălcarea articolului 25 din Regulamentul REACH și pe săvârșirea de către aceasta a unei erori vădite de apreciere, prin impunerea termenelor deciziei atacate.

Acțiune introdusă la 27 octombrie 2020 – Symrise/ECHA**(Cauza T-656/20)**

(2021/C 53/60)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Symrise AG (Holzminden, Germania) (reprezentanți: A, B, C, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a deciziei Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice din 18 august 2020 în cauza nr. A-009-2018;
- obligarea Agenției la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Agenție a unei erori vădite de apreciere și pe interpretarea eronată de către aceasta a Regulamentului REACH, întrucât a solicitat teste pe animale vertebrate privind substanța, a justificat necesitatea testelor făcând referire la expunerea lucrătorilor și nu a luat în considerare siguranța substanței, astfel cum aceasta a fost evaluată în conformitate cu Regulamentul privind produsele cosmetice.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Agenție a unei erori vădite de apreciere și pe încălcarea de către aceasta a obligației sale de motivare, întrucât a decis că studiul extins de toxicitate pentru reproducere pe o singură generație cu mai multe extinderi (EOGRTS) ar trebui să fie efectuat pe cale orală.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Agenție a articolului 25 din Regulamentul REACH și pe săvârșirea de către aceasta a unei erori vădite de apreciere prin impunerea termenelor deciziei atacate.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2020 – Lenovo Global Technology Belgium/ Întreprinderea comună EuroHPC**(Cauza T-717/20)**

(2021/C 53/61)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Lenovo Global Technology Belgium BV (Machelen, Belgia) (reprezentanți: S. Sakellariou, G. Forwood, K. Struckmann și F. Abou Zeid, avocați)

Pârât: Întreprinderea comună pentru calculul european de înaltă performanță

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- dispunerea măsurilor de organizare a procedurii solicitate;

- anularea Deciziei din 29 septembrie 2020 a Întreprinderii comune pentru calculul european de înaltă performanță (Ref. Ares(2020)5103538) de respingere a ofertei depuse de Lenovo pentru lotul 3 în contextul cererii de ofertă SMART 2019/1084 privind achiziția supercomputerului Leonardo, găzduit de CINECA, în Italia, și de atribuire a contractului unei alte societăți; și
- obligarea Întreprinderii comune pentru calculul european de înaltă performanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv prin care se susține că pârâta a încălcat principiile egalității de tratament și transparenței prin faptul că nu a descalificat ofertantul câștigător ca urmare a neîndeplinirii unui număr de cerințe obligatorii incluse în specificațiile tehnice. Mai concret, pârâta nu a descalificat ofertantul câștigător, deși acesta nu a îndeplinit cerința obligatorie a unei propuneri de preț fix prin includerea în oferta sa a unei clauze reciproce de rată de schimb și nu a propus un preț fix pentru componentele memoriei. În plus, pârâta a încălcat principiile menționate prin faptul că nu a descalificat ofertantul câștigător ca urmare a neîncluzerii în oferta sa a unor elemente obligatorii enumerate în specificațiile tehnice.
2. Al doilea motiv prin care se susține că pârâta a săvârșit mai multe erori în raport cu aprecierea punctajului de performanță și a punctajului de eficiență ale propunerii ofertantului câștigător. Mai concret, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin utilizarea unei valori eronate a HPCG minime la calcularea punctajului de performanță; aceasta a folosit valori vădit incorecte pentru performanța pentru HPL și pentru HPCG oferită de ofertantul câștigător fără a solicita clarificări, săvârșind o eroare vădită de apreciere și încălcând principiul bunei administrări; pârâta a acceptat valori vădit incorecte din partea ofertantului câștigător cu privire la consumul de energie, săvârșind și în acest caz o eroare vădită de apreciere și încălcând principiul bunei administrări.
3. Al treilea motiv prin care se susține că pârâta a săvârșit mai multe erori în raport cu criteriul de atribuire „valoare adăugată UE”. Mai concret, un astfel de criteriu este nelegal întrucât nu era legat de obiectul contractului și a încălcat principiul egalității de tratament, Regulamentul financiar, obligațiile Uniunii în temeiul Acordului OMC privind achizițiile publice și principiul bunei gestiuni financiare consacrat la articolul 310 alineatul (5) TFUE. În plus, la aplicarea acestui criteriu, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat principiul egalității de tratament.
4. Al patrulea motiv prin care se susține că pârâta a săvârșit mai multe erori în raport cu criteriul de atribuire „Securitatea lanțului de aprovizionare”. Mai concret, Uniunea Europeană a încălcat principiul egalității de tratament și obligația sa de motivare prin faptul că a tratat mai favorabil oferta ofertantului câștigător decât cea a reclamantei, fără o justificare obiectivă, în pofida împrejurării că cele două propuneri erau comparabile în aspectele esențiale. Pârâta a săvârșit de asemenea o eroare vădită în raport cu aprecierea mai multor elemente din propunerea reclamantei care erau relevante în cadrul criteriului de atribuire legat de securitatea lanțului de aprovizionare.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2020 – WIZZ Air Hungary/Comisia

(Cauza T-718/20)

(2021/C 53/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: WIZZ Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (WIZZ Air Hungary Zrt.) (Budapesta, Ungaria) (reprezentanți: E. Vahida, S. Rating și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) a Comisiei Europene din 24 februarie 2020 privind ajutorul de stat SA.56244 – Rescue aid to Tarom ⁽¹⁾ și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către ajutorul pentru salvare acordat Tarom a condiției de compatibilitate din orientările Comisiei privind salvarea și restructurarea ⁽²⁾, referitoare la necesitatea ca ajutorul pentru salvare să contribuie la un obiectiv de real interes comun, întrucât Comisia nu a apreciat importanța Tarom pe piețele transporturilor aeriene interne și internaționale și posibilitatea substituirii Tarom.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către ajutorul pentru salvare a condiției de compatibilitate „pentru prima și ultima dată” din orientările privind salvarea și restructurarea, întrucât perioada anterioară de restructurare a Tarom s-a încheiat în anul 2019, cu alte cuvinte cu mai puțin de 10 ani înainte de aprobarea de către Comisia Europeană a noului ajutor pentru salvare acordat Tarom, prin decizia sa din 24 februarie 2020.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neinițierea de către Comisia Europeană a unei proceduri oficiale de investigare, în pofida unor dificultăți grave și pe încălcarea de către aceasta a drepturilor procedurale ale reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a obligației sale de motivare.

⁽¹⁾ JO 2020, C 310, p. 3.

⁽²⁾ Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO 2014, C 249, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 decembrie 2020 – OM/Comisia

(Cauza T-728/20)

(2021/C 53/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: OM (reprezentant: N. de Montigny, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de refuz al cererilor de cheltuieli 247-251 și 252-256;
- anularea deciziei din 23 martie 2020 de respingere a reclamației,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă mai întâi admisibilitatea acțiunii sale îndreptate împotriva unei decizii notificate privind respingerea, la data de 23 martie 2020, a reclamației sale introduse la 5 decembrie 2019, pe care reclamanta o consideră drept o decizie nouă, adoptată pe baza unei noi examinări a situației sale, după ce administrația a admis motivul principal prezentat în cadrul primei sale reclamații. Pe fond, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe contradicția deciziilor în raport cu schimbarea motivării în urma rambursării trecute a unor cheltuieli similare.
2. Al doilea motiv întemeiat pe absența unei examinări concrete și circumstanțiate a cererilor de rambursare a cheltuielilor medicale în cauză.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nerespectarea dreptului de a fi ascultată.
4. Al treilea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere privind dosarul.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Boquoi Handels/EUIPO (Reprezentarea unui cristal de gheață pe un fond circular albastru)

(Cauza T-734/20)

(2021/C 53/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Boquoi Handels OHG (Grünwald, Germania) (reprezentant: S. Lorenz, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative (Reprezentarea unui cristal de gheață pe un fond circular albastru) — cererea de înregistrare nr. 17 970 116

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 25 septembrie 2020 în cauza R 522/2020-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2020 – Planistat Europe și Charlot/Comisia**(Cauza T-735/20)**

(2021/C 53/65)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Planistat Europe (Paris, Franța), Hervé-Patrick Charlot (Paris) (reprezentant: F. Martin Laprade, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea angajării răspunderii extracontractuale a Comisiei Europene în temeiul articolului 340 TFUE întrucât aceasta:
 - a săvârșit o încălcare suficient de gravă a principiului solicitudinii și buneii administrări;
 - a săvârșit o încălcare suficient de gravă a dreptului la apărare;
 - a săvârșit o încălcare suficient de gravă a obligației de confidențialitate;
 - a cauzat astfel un prejudiciu material și/sau moral societății Planistat și administratorului acesteia, domnul Charlot;

în consecință,

- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 150 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit de domnul Hervé-Patrick Charlot;
- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 11 600 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material suferit de reclamanți;
- obligarea Comisiei Europene la rambursarea totalității cheltuielilor de judecată efectuate de societatea Planistat și de domnul Hervé-Patrick Charlot.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neîndeplinirea obligației de solicitudine și a dreptului la o bună administrare, având în vedere denunțurile calomnioase pe care le-ar fi săvârșit Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și ulterior Comisia Europeană împotriva reclamanților, a căror nevinovăție ar fi fost confirmată definitiv la 16 iunie 2016 de Cour de cassation (Curtea de Casație) franceză. În această privință, reclamanții arată că:
 - administrația Uniunii Europene nu a luat în considerare interesele legitime ale reclamanților, acuzați în mod nedrept și fals de săvârșirea unor infracțiuni penale, și și-a încălcat astfel obligația de solicitudine față de aceștia;
 - dreptul la o bună administrare cuprinde în mod evident dreptul oricărei persoane de a nu face obiectul unui denunț calomnios din partea agenților și a instituțiilor Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea dreptului la o bună administrare și pe încălcarea dreptului la apărare și a principiului prezumției de nevinovăție ca urmare a lejerității blamabile de care ar fi dat dovadă OLAF cu ocazia denunțării calomnioase a reclamanților în fața autorităților franceze, efectuată prin scrisoarea din 19 martie 2003. Reclamanții consideră în această privință că:
- OLAF ar fi demonstrat o precipitare incompatibilă cu obligația de a respecta un termen rezonabil prin transmiterea de informații autorităților franceze în ziua următoare deschiderii anchetei externe care îi viza pe reclamanți;
 - OLAF ar fi trebuit să le acorde reclamanților un tratament identic cu cel al funcționarilor europeni și să aștepte să dispună de informații suplimentare pentru a lua o decizie mai bine documentată;
 - OLAF ar fi trebuit să ia măsurile necesare pentru a informa în prealabil reclamanții, astfel încât să primească explicații din partea acestora, în cadrul unei proceduri în contradictoriu;
 - OLAF nu ar fi trebuit să utilizeze formulări foarte categorice care exprimă sentimentul că reclamanții erau vinovați de „jaf” în detrimentul fondurilor comunitare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe atingerea adusă obligației de confidențialitate în ceea ce privește datele cu caracter personal, pe încălcarea dreptului la o bună administrare, precum și a prezumției de nevinovăție ca urmare a unor „scurgeri de informații” care ar fi provenit de la OLAF cu privire la conținutul denunțului calomnios din 19 martie 2003. În această privință, reclamanții apreciază că:
- OLAF nu a respectat obligația de confidențialitate care îi revenea în cadrul anchetelor sale;
 - OLAF a încălcat principiul bunei administrări în măsura în care acesta implică dreptul la soluționarea cauzelor cu respectarea confidențialității;
 - OLAF a încălcat principiul prezumției de nevinovăție prin faptul că a permis scurgerea unor informații care au făcut obiectul denunțului său calomnios împotriva reclamanților.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nerespectarea dreptului la o bună administrare, precum și a prezumției de nevinovăție ca urmare a depunerii plângerii cu constituire ca parte civilă și a comunicării publice a Comisiei Europene în iulie 2003. Reclamanții arată că:
- Comisia a demonstrat o precipitare incompatibilă cu obligația de a respecta un termen rezonabil;
 - Comisia ar fi trebuit să aștepte concluziile anchetei OLAF pentru a putea lua o decizie mai bine documentată cu privire la eventuala depunere a unei plângeri cu constituire ca parte civilă;
 - Comisia nu a dat dovadă de imparțialitate în privința reclamanților întrucât a privilegiat propriile interese financiare, deși acestea nu erau vizate de o amenințare serioasă;
 - Comisia a încălcat principiul de la prezumție de nevinovăție prin publicarea comunicatului său de presă din 9 iulie 2003.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Ryanair/Comisia

(Cauza T-737/20)

(2021/C 53/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) a Comisiei Europene din 3 iulie 2020 privind ajutorul de stat SA.56943 (2020/N) – Letonia – COVID-19: Recapitalisation of airBaltic (!) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată de către Comisia Europeană a articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a comunicării sale intitulată „Cadru temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID-19” și pe săvârșirea de către aceasta a unei erori vădite de apreciere, prin faptul că a considerat că ajutorul abordează o perturbare gravă a economiei Letoniei, că airBaltic poate beneficia de ajutor și că condițiile privind denaturarea concurenței, încetarea participării statului și restructurarea erau îndeplinite, prin faptul că și-a încălcat obligația de a evalua efectele pozitive ale ajutorului în raport cu efectele negative ale acestuia asupra condițiilor comerciale și cu menținerea unei concurențe nedenateurate (cu alte cuvinte, „testul comparativ”) și prin faptul că a considerat că airBaltic nu are putere semnificativă pe piață.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia încalcă anumite prevederi din TFUE și principiile generale ale dreptului european care au stat la baza liberalizării transportului aerian în Uniune începând de la sfârșitul anilor '80 (și anume nediscriminarea, libera prestare a serviciilor și libertatea de stabilire).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neinițierea de către Comisia Europeană a unei proceduri oficiale de investigare, în pofida unor dificultăți grave și pe încălcarea de către aceasta a drepturilor procedurale ale reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a obligației sale de motivare.

(!) JO 2020, C 346, p. 2.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2020 – Deuschtec/EUIPO – Group A (HOLUX)

(Cauza T-738/20)

(2021/C 53/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Deuschtec GmbH (Petershagen/Eggersdorf, Germania) (reprezentant: R. Arnade, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Group A NV (Hasselt, Belgia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „HOLUX” – cererea de înregistrare nr. 17 371 378

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 octombrie 2020 în cauza R 223/2020-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și a deciziei Diviziei de opoziții a EUIPO din 26 noiembrie 2019 în cauza B 3 051 677 în măsura în care admite opoziția;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Decizia atacată nu cuprinde concluzia care trebuie trasă în mod necesar din faptul că termenii „metale comune și aliajele acestora” și „produse din metal” din clasa 6 sunt prea vagi. În plus, decizia nu cuprinde o analiză atentă cu privire la aspectul dacă destinatarii de pe piață ar considera produsele ca având aceeași origine.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – UPL Europe și Indofil Industries (Netherlands)/Comisia

(Cauza T-742/20)

(2021/C 53/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Regatul Unit) și Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca admisibilă și întemeiată;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/2087 al Comisiei din 14 decembrie 2020 privind nereînnoirea aprobării substanței active mancozeb, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽¹⁾ (denumit în continuare „actul atacat”); și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe neîndeplinirea unei cerințe fundamentale de procedură prin nerespectarea procedurii stabilite la articolele 11 și 14 din Regulamentul nr. 844/2012 ⁽²⁾.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că procedura de evaluare a fost de asemenea viciată prin încălcarea dreptului la apărare a reclamantelor.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că procedura de evaluare a fost viciată prin încălcarea principiului bunei administrări și prin lipsa de imparțialitate a părții în cursul procedurii.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că procedura de evaluare a fost viciată printr-o eroare vădită de apreciere, întrucât părata a luat în considerare fapte irelevante, și anume, clasificarea propusă ca reprotoxic de categoria 1B și proprietățile intrinseci ale metabolitului ETU al substanței.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că procedura de evaluare a fost viciată printr-o încălcare a principiului așteptărilor legitime.

⁽¹⁾ JO 2020 L 423, p. 50.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO 2012, L 252, p. 26).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Airoldi Metalli/Comisia

(Cauza T-744/20)

(2021/C 53/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Airoldi Metalli SpA (Molteno, Italia) (reprezentanți: M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey și V. Villante, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1428 al Comisiei din 12 octombrie 2020 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de extrudate din aluminiu originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾;
- dispunerea unor măsuri de cercetare judecătorească;
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul de bază întrucât părata a definit în mod incorect produsul în cauză, bazându-se pe metode de fabricare a produsului („PPM”), pe trimiterea incorectă la codurile de clasificare tarifară din Nomenclatura Combinată a Uniunii Europene. De asemenea, părata a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că produsele „fabricate din aluminiu” se calificau în mod automat ca produse în cauză.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (2) și al articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul de bază, precum și pe o eroare vădită de apreciere cu privire la conținutul noțiunii de produs în cauză și evaluarea importurilor provenite din țara în cauză în cadrul analizei prejudiciului.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul de bază întrucât Comisia a ales în mod greșit țara „reprezentativă adecvată”.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 19 litera (a) din Regulamentul de bază și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a dreptului la apărare al reclamantei, precum și a principiilor proporționalității și egalității armelor. Reclamanta susține că nu a beneficiat de o divulgare prealabilă corectă a informațiilor și că sistemul de divulgare prealabilă prevăzut în Regulamentul de bază în privința importatorilor este nelegal.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul de bază cu privire la regimul juridic al raportului prin care Comisia stabilește existența denaturărilor semnificative ale pieței dintr-o țară determinată sau dintr-un sector determinat din acea țară. Reclamanta invocă o încălcare a drepturilor sale fundamentale, dat fiind că nu a putut primi raportul sus-menționat în limba italiană.

(¹) JO 2020, L 336, p. 8.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Symphony Environmental Technologies și Symphony Environmental/Parlamentul și alții

(Cauza T-745/20)

(2021/C 53/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Symphony Environmental Technologies plc (Borehamwood, Regatul Unit) și Symphony Environmental Ltd (Borehamwood) (reprezentanți: G. Harvey și P. Selley, Solicitors, J. Holmes, QC, și J. Williams, Barrister)

Pârâte: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârătele și-au angajat răspunderea extracontractuală în sensul articolului 340 alineatul (2) TFUE și/sau al articolului 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale prin adoptarea articolului 5 și a considerentului (15) (în măsura în care se aplică plasticului oxodegradabil) ale Directivei (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (¹);
- în consecință, obligarea pârătelor la despăgubirea reclamantelor corespunzător valorii prejudiciului suferit, inclusiv orice prejudiciu suplimentar care ar surveni în timpul procedurii și/sau orice prejudiciu previzibil probabil, precum și la plata de dobânzi, în cuantumul și la rata determinate în cursul prezentei proceduri;
- cu titlu subsidiar, obligarea părților să prezinte Tribunalului, într-un termen rezonabil de la pronunțarea hotărârii, cifrele privind cuantumul despăgubirii asupra cărora părțile se vor fi pus de acord sau, în lipsa unui acord, obligarea părților să prezinte Tribunalului, în același termen, propunerile lor exprimate în cifre;
- în orice caz, obligarea pârătelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, ținând seama de comportamentul lor legat de pregătirea și de adoptarea interdicției prevăzute la articolul 5 din directivă, pârâtele au acționat nelegal și și-au încălcat obligațiile extracontractuale față de reclamante, ceea ce dă naștere unei reparații în temeiul articolului 340 TFUE sau al articolului 41 din cartă. Reclamantele arată că adoptarea interdicției prevăzute la articolul 5 este afectată de neregularități de procedură, încalcă în mod nelegal principiul proporționalității și/sau se întemeiază pe erori vădite de apreciere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, din cauza comportamentului nelegal (individual sau colectiv) al pârâtelor, reclamantele au suferit un prejudiciu și/sau vor suferi probabil un prejudiciu, ceea ce include (a) beneficiul nerealizat, (b) o atingere adusă reputației și/sau (c) o pierdere de valoare a întreprinderii.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că există o legătură de cauzalitate suficientă între comportamentul nelegal (individual sau colectiv) al pârâtelor și prejudiciul suferit de reclamante și/sau pe care acestea probabil îl vor suferi.

(¹) JO 2019, L 155, p. 1.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – Grünig/Comisia

(Cauza T-746/20)

(2021/C 53/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Grünig KG (Bad Kissingen, Germania) (reprezentanți: Y. Melin și B. Vigneron, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive pentru importurile de anumiți alcoolii polivinilici originari din Republica Populară Chineză în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care Comisia Europeană a încălcat articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, atunci când a instituit o taxă discriminatorie prin acordarea unei scutiri pe baza regimului vamal al destinației finale;
- obligarea Comisiei Europene și a eventualilor intervenienți în susținerea Comisiei să suporte toate cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21), în măsura în care regulamentul atacat, și anume Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive pentru importurile de anumiți alcoolii polivinilici originari din Republica Populară Chineză (JO 2020, L 315, p. 1), nu supune taxei antidumping toate importurile în legătură cu care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și cauzează un prejudiciu.

Reclamanta consideră că Comisia a instituit o taxă antidumping în mod discriminatoriu asupra importurilor unui produs, cu încălcarea articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1036, citat anterior, în măsura în care prevede o scutire de taxa antidumping în temeiul regimului vamal al destinației finale. În consecință, dispoziția regulamentului ar fi nelegală și ar trebui să fie anulată.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – EOC Belgium/Comisia

(Cauza T-747/20)

(2021/C 53/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgia) (reprezentanți: Y. Melin, și B. Vigneron, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive pentru importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care Comisia Europeană a încălcat articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, atunci când a instituit o taxă discriminatorie prin acordarea unei scutiri pe baza regimului vamal al destinației finale;
- obligarea Comisiei Europene și a eventualilor intervenienți în susținerea Comisiei să suporte toate cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic care este, în esență, identic sau similar cu cel invocat în cadrul cauzei T-746/20, Grünig/Comisia.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – Correia/CESE

(Cauza T-750/20)

(2021/C 53/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și a temeiniciei acțiunii;

și, în consecință

- anularea Deciziei CESE din 8 aprilie 2020 de respingere a cererii de reconstituire a carierei reclamantei și, în măsura în care este cazul, anularea deciziei implicite de respingere a reclamației intervenite la 8 noiembrie 2020;
- obligarea CESE la plata restanțelor salariale și a beneficiilor financiare derivate, majorate cu dobânzi de întârziere fixate la rata Băncii Centrale Europene, majorată cu două puncte;
- obligarea CESE la plata sumei de 2 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea garanțiilor procedurale enunțate la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și pe încălcarea principiului nediscriminării. Reclamanta arată că modul în care Comitetul Economic și Social European (CESE) ia deciziile de promovare sau de reclasificare a agenților temporari ai secretariatelor grupurilor aduce atingere garanțiilor procedurale prevăzute la articolul 41 din cartă. Această situație este valabilă în cazul tuturor deciziilor de nepromovare sau de reclasificare a reclamantei de la intrarea sa în funcție. Reclamanta afirmă, pe de o parte, că aceste decizii sunt lipsite de motivare și, pe de altă parte, că niciun text, decizie generală sau comunicare nu precizează care sunt criteriile care ar fi reținute și aplicate pentru identificarea agenților temporari care urmează să fie promovați sau reclasificați.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice. Reclamanta consideră în această privință că, deși CESE dispune într-adevăr de o putere de apreciere pentru a stabili criteriile și modalitățile de aplicare a articolului 10 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, aceste criterii și modalități trebuie, în schimb, să garanteze gradul de previzibilitate impus de dreptul Uniunii. Or, trebuie să se constate că această situație nu se regăsește din moment ce nu există criterii, *a fortiori* clare și transparente, care să permită agenților temporari să știe cum și în ce condiții va interveni o promovare sau o reclasificare care determină încheierea unui act adițional.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere întrucât decizia de a nu proceda la reclasificarea reclamantei decât de trei ori din anul 2004 este afectată de o eroare vădită de apreciere, chiar dacă trebuia să se țină seama de criteriile rezultate din pretinsa practică constantă aplicabilă în cadrul CESE.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea obligației de diligență. Reclamanta apreciază că interesele ei nu au fost luate în considerare atunci când autoritatea abilitată să încheie contractele a decis în legătură cu agenții care urmează să fie promovați sau reclasificați, iar aceasta începând cu intrarea sa în funcție.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2020 – KL/BEI

(Cauza T-751/20)

(2021/C 53/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: KL (reprezentanți: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni admisibilă și nefondată;
- în consecință, anularea deciziei BEI din 18 mai 2020 potrivit căreia certificatele medicale ale reclamantului din 18 martie până în 18 aprilie și din 20 aprilie până în 20 mai nu ar fi valabile în raport cu articolul 3.3 din Anexa X din dispozițiile administrative;
- dacă va fi necesar, anularea deciziei din data de 12 septembrie 2020 de respingere a plângerii administrative a reclamantului împotriva deciziei inițiale din 18 mai 2020;
- obligarea BEI la repararea prejudiciului moral al reclamantului;
- obligarea BEI la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3.3 din Anexa X din dispozițiile administrative. În special, reclamantul apreciază că acest articol nu este aplicabil, pentru motivul că în speță nu există un caz justificat care ar permite serviciului medical să respingă certificatele medicale pe care le-a prezentat.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de solicitudine și a principiului proporționalității, precum și pe un abuz de drept. Reclamantul susține în această privință că atitudinea pârâtei doar îi agravează starea de sănătate deja extrem de fragilă, pentru motivul că deciziile contestate, întrucât i-au refuzat validitatea celor două certificate medicale ale sale pentru perioadele cuprinse între 18 martie și 18 aprilie și între 20 aprilie și 20 mai 2020 și întrucât l-au amenințat cu aplicarea de sancțiuni disciplinare, îi exacerbează puternic starea generalizată de anxietate.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – IMG/Comisia

(Cauza T-752/20)

(2021/C 53/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: International Management Group (IMG) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și J.-Y. de Cara, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că prezenta acțiune este admisibilă și întemeiată;
în consecință,
- declararea faptului că răspunderea extracontractuală a Comisiei Europene este angajată;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului suferit de reclamant, evaluat, sub rezerva modificării, la 10 000 de euro pe lună pentru o perioadă care începe la jumătatea lunii decembrie a anului 2015 și se desfășoară până la pronunțarea hotărârii care urmează să intervină pentru prejudiciul moral și la 2,1 milioane de euro pentru prejudiciul material (urmând a fi majorate cu dobânzi de întârziere);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale având ca obiect repararea prejudiciului material și moral pe care pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a conduitei Comisiei și a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) în cadrul investigării care l-a vizat, reclamantul invocă motivele următoare.

1. În ceea ce privește conduita culpabilă a OLAF, reclamantul invocă nelegalitățile următoare.
 - a) În ceea ce privește cadrul investigării, reclamantul invocă încălcarea articolului 1 din Regulamentul nr. 883/2013 ⁽¹⁾, a articolului 2 din Decizia 1999/3522 ⁽²⁾, a articolului 8.1 din Orientările pentru personalul OLAF în ceea ce privește procedurile de investigare și a obligației de diligență.
 - b) În ceea ce privește interpretarea eronată a noțiunii de organizație internațională, reclamantul invocă încălcarea articolelor 53 și 53d din Regulamentul nr. 1605/2002 ⁽³⁾, a articolului 43 din Regulamentul nr. 2342/2002 ⁽⁴⁾ și, în măsura în care se va dovedi necesar, a articolului 58 din Regulamentul nr. 966/2012 ⁽⁵⁾, precum și a articolului 43 din Regulamentul nr. 1268/2012 ⁽⁶⁾. Reclamantul invocă de asemenea încălcarea dreptului internațional și a obligației de diligență.
 - c) În ceea ce privește desfășurarea investigării, reclamantul invocă încălcarea articolului 9 din Regulamentul nr. 883/2013, a articolului 8.5 din orientările OLAF, a principiului imparțialității, a regulilor privind administrarea probelor, a obligației de diligență și a prezumției de nevinovăție.
 - d) În ceea ce privește redactarea raportului, reclamantul invocă încălcarea articolului 9 din Regulamentul nr. 883/2013, a principiului imparțialității, a regulilor privind administrarea probelor, a obligației de diligență și a prezumției de nevinovăție.
2. În ceea ce privește conduita culpabilă a OLAF și a Comisiei, reclamantul susține că, din cauza scurgerilor de informații care au condus la publicarea raportului final al OLAF, Comisia și OLAF au încălcat obligația de confidențialitate, articolul 10 din Regulamentul nr. 883/2013, articolul 8 din orientările OLAF și articolul 339 TFUE, precum și obligația de diligență și solicitudine.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO 2013, L 248, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO 1999, L 136, p. 20, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 148).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002, L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002, L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2012, L 362, p. 1).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Green Power Technologies/Comisia

(Cauza T-753/20)

(2021/C 53/76)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spania) (reprezentanți: A. León González și A. Martínez Solís, abogados)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să constate și să declare că OLAF, prin intermediul raportului său din 9 iulie 2018, și Comisia, prin intermediul deciziei sale de ratificare și de validare a raportului menționat în cadrul procedurii de recuperare deschise, au încălcat *acquis*-ul Uniunii și, în consecință, să anuleze raportul amintit și procedura deschisă de Comisie;
- să constate și să declare că au fost îndeplinite în mod corect obligațiile contractuale care îi reveneau în temeiul proiectului POWAIR (proiectul nr. 256759) și, în consecință, să declare ca fiind eligibile cheltuielile al căror quantum se dorește a fi recuperat prin intermediul notelor de debit nr. 3242010798 și nr. 3242010800 emise de Comisie;
- având în vedere cele ce precedă, să declare că reclamația emisă de Comisie pentru suma de 175 426,24 euro este neîntemeiată și nelegală și, prin urmare, să anuleze notele de debit nr. 3242010798 și nr. 3242010800 emise de Comisie, precum și scrisoarea de informare prealabilă din 24 mai 2019 [Ares (2019)3414531] care stă la baza lor, precum și actele ulterioare acestora;
- în subsidiar, în cazul în care nu se declară nulitatea notelor de debit, să se constate răspunderea Comisiei pentru îmbogățire fără justă cauză;
- să oblige Comisia la plata cheltuielilor de judecată sau, în cazul în care pretențiile reclamantei din prezenta cerere nu sunt admise, să nu o oblige pe reclamantă la plata cheltuielilor de judecată, având în vedere complexitatea prezentei cauze, precum și îndoielile de fapt și de drept pe care le prezintă.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune se solicită Tribunalului, mai întâi, să constate și să declare că OLAF a încălcat *acquis*-ul Uniunii și, ca urmare a acestei constatări, să anuleze raportul menționat [ref. B.4(2017)4393 cauza nr. OF/2015/0759/B4].

Prin această acțiune se solicită totodată, în temeiul articolului 272 TFUE, să se constate și să se declare că reclamanta a îndeplinit în mod corect obligațiile contractuale care îi reveneau în temeiul contractului încheiat în cadrul 7th Research Framework Programme Grant Agreement („FP7”), ca participantă în proiectul POWAIR (proiectul nr. 256759), și, în consecință, să se constate nelegalitatea dispunerii rambursării sumelor datorate și daunelor interese indicate în notele de debit nr. 3242010798 și nr. 3242010800 emise de Comisie.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

- În această privință, se afirmă că în prezenta cauză s-a produs o încălcare vădită a drepturilor fundamentale garantate de tratate și de *acquis*-ul Uniunii. În acest sens, nu numai că sunt eligibile toate cheltuielile a căror recuperare se solicită, având în vedere că au fost executate în mod complet toate proiectele, ci și, în cadrul desfășurării procedurii, s-au produs vicii flagrante care constituie o încălcare a *acquis*-ului Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe eligibilitatea cheltuielilor a căror recuperare se solicită.

- În această privință, se susține că OLAF și Comisia fac afirmații care se întemeiază pe aspecte pe cât de nesemnificative, pe atât de eronate.

- De asemenea, se afirmă că nici OLAF, nici Comisia nu au reușit să înțeleagă în mod corect modelul de afaceri al entității reclamante, pe bază tehnologică, în pofida eforturilor de natură argumentativă depuse de această entitate pe durata fazei de anchetă desfășurate de OLAF. În acest sens, din conținutul anumitor considerații din raportul final, menținute ca certe de către Comisie în procedurile în contradictoriu deschise, se deduce obținerea unei serii de probe care reprezintă o apreciere eronată și deformată a realității activității subvenționate desfășurate de reclamantă.
 - În orice caz, trebuie considerată eronată concluzia OLAF în sensul că GPTEch nu deține un sistem pentru a cunoaște care este costul de execuție al fiecărui proiect subvenționat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eligibilitatea cheltuielilor a căror recuperare se solicită.
- În această privință, reclamanta contestă în mod categoric că nu și-ar fi îndeplinit obligațiile contractuale.
 - Se precizează că, pentru a participa la proiect, reclamanta a trebuit să îi consacre mare parte din resurse sale. Lucrările realizate au avut un impact important asupra lucrătorilor întreprinderii și au contribuit la dezvoltarea Planului tehnologic. Aceasta este, în definitiv, ceea ce ajutoarele pentru cercetare și dezvoltare sunt menite să producă, și anume nu doar un impact economic asupra întreprinderii, ci și un impact tehnologic, care în acest caz s-a produs în mod evident.
 - Reclamanta precizează că OLAF utilizează în mod naiv și fără distincție ca măsură cantitativă a gradului de participare la proiect estimări subiective asupra orelor consacrate unor activități concrete, pretinzând că utilizează ca măsură a acestui grad de participare procentajele de participare la sarcini, deși nu există niciun angajament în nicio anexă tehnică care să se refere la un asemenea grad de participare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare (articolul 41 din cartă) și a dreptului la apărare (articolele 47 și 48 din cartă).
- Făcând referire la anexa 16 la raportul final al OLAF, precum și la observațiile realizate de Comisie, reclamanta insistă asupra lipsei de motivare care afectează această procedură de recuperare.
 - Se insistă de asemenea asupra aspectului că concluziile la care au ajuns atât OLAF, cât și Comisia au la bază documente care nu reflectă tot proiectul și realitatea acestuia, fie pentru că se referă doar la o parte dintre activitățile care compun proiectul POWAIR, fie pentru că iau ca bază o documentație inițială care nu poate servi drept temei pentru evaluarea execuției finale a proiectului, fie pentru că identifică autorii documentelor prin utilizarea metadatelor din fișierele Word, care nu reflectă realitatea.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe îmbogățirea fără justă cauză a Comisiei, întrucât proiectele au fost executate și finalizate în mod corespunzător, astfel cum o dovedesc auditurile efectuate.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)

(Cauza T-755/20)

(2021/C 53/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japonia) (reprezentant: P. Martini-Berthon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: VDL Groep BV (Eindhoven, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală VDL E-POWER – cererea de înregistrare nr. 17 895 702

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 octombrie 2020 în cauza R 2914/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentei cereri de anulare;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și, dacă este cazul, a intervenientei la plata propriilor cheltuielilor de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 21 decembrie 2020 – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)

(Cauza T-756/20)

(2021/C 53/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japonia) (reprezentant: P. Martini-Berthon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: VDL Groep BV (Eindhoven, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală VDL E-POWER – cererea de înregistrare nr. 17 895 699

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 octombrie 2020 în cauza R 2915/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentei cereri de anulare;

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și, dacă este cazul, a intervenientei la plata propriilor cheltuielilor de judecată și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER)

(Cauza T-758/20)

(2021/C 53/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Co. (Corona, California, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Frito-Lay Trading Company GmbH (Berna, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta din fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală MONSTER – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 9 492 158

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 5 octombrie 2020 în cauza R 2927/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de anulare din 22 octombrie 2019 în măsura în care a revocat înregistrarea produselor din clasa 30;
- respingerea cererii de revocare a înregistrării produselor din clasa 30;
- obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- Aplicarea incorectă a articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

**Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company
(MONSTER ENERGY)**

(Cauza T-759/20)

(2021/C 53/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Co. (Corona, California, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Frito-Lay Trading Company GmbH (Berna, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta din fața Tribunalului

Marca în litigiu: Uniunii Europene verbală MONSTER ENERGY – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 9 500 448

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 5 octombrie 2020 în cauza R 2928/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de anulare din 22 octombrie 2019 în măsura în care a revocat înregistrarea produselor din clasa 30;
- respingerea cererii de revocare a înregistrării produselor din clasa 30;
- obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- Aplicarea incorectă a articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Sinopec Chongqing SVW Chemical și alții/Comisia

(Cauza T-762/20)

(2021/C 53/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (Chongqing, China), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (Lingwu City, China), Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (Wuhan, China) (reprezențanți: J. Cornelis, F. Graafsma și E. Vermulst, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive pentru importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei Europene să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aceea că articolul 2 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „Regulamentul de bază”) impune o abordare și instituie o excepție care nu este prevăzută în Acordul antidumping al OMC și, prin urmare, nu se poate aplica.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul de bază prin deducerea unui comision fictiv din prețul de export perceput de Sinopec Central China și pe o eroare vădită de apreciere ca urmare a faptului că s-a considerat că Sinopec Central China intervine ca agent care lucrează pe bază de comision, că nu s-a respectat cerința comparației echitabile și că s-a realizat o ajustare pozitivă a valorii normale a TVA-ului nerecuperabil.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatele (3) și (5) din Regulamentul de bază, precum și a articolul 6.8 și a anexei II la Acordul antidumping al OMC prin utilizarea, în privința datelor disponibile, a unei surse care este punitivă și nu constituie informația cea mai pertinentă sau adecvată.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere ca urmare a stabilirii existenței unei subcotări a prețurilor, precum și pe încălcarea corelativă a articolului 3 alineatul (6) din Regulamentul de bază ca urmare a faptului că nu s-au efectuat analize segmentate privind subcotarea prețurilor, nu s-au realizat ajustările necesare pentru diferențele calitative și nu s-au stabilit subcotări ale prețurilor pentru produs în ansamblu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor prin aceea că s-a refuzat divulgarea anumitor informații necesare pentru a putea formula observații în legătură cu analizele privind subcotarea.

⁽¹⁾ JO 2020, L 315, p. 1.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2020 – Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd/Comisia

(Cauza T-763/20)

(2021/C 53/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd (Ordos city, China) (reprezentanți: J. Cornelis, F. Graafsma și E. Vermulst, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive pentru importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză;
- obligarea Comisiei Europene să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că articolul 2 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „Regulamentul de bază”) impune o abordare și instituie o excepție care nu este prevăzută de Acordul antidumping al OMC și, prin urmare, nu se poate aplica.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din Regulamentul de bază ca urmare a unor erori de apreciere vădite săvârșite de pârâtă prin interpretarea incorectă a textului articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din Regulamentul de bază, atunci când a considerat că situațiile financiare ale Mexicului nu erau ușor accesibile, a nerespectării obligației sale de diligență atunci când a omis să ia în considerare date semnificative care ar exclude Turcia ca țară reprezentativă adecvată, precum și a neselectării Mexicului în calitate de țară reprezentativă cea mai adecvată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din Regulamentul de bază ca urmare a faptului că valoarea normală nu a fost construită exclusiv pe baza unor valori nedistorsionate ale factorilor de producție corespunzători.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul de bază.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 18 din Regulamentul de bază prin recurgerea la datele disponibile atunci când acest lucru nu se justifică.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere ca urmare a stabilirii existenței unei subcotări a prețurilor, precum și pe încălcarea corelativă a articolului 3 alineatul (6) din Regulamentul de bază ca urmare a faptului că nu s-au efectuat analize segmentate cu privire la subcotarea prețurilor, nu s-au realizat ajustările necesare pentru diferențele calitative și nu s-au stabilit subcotări ale prețurilor pentru produs în ansamblu.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantei prin aceea că s-a refuzat divulgarea anumitor informații necesare pentru a i se da posibilitatea de a formula observații în legătură cu analizele cu privire la subcotare.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2020 – Impresa comună Clean Sky 2/NG

(Cauza T-767/20)

(2021/C 53/83)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Întreprinderea comună Clean Sky 2 (reprezentanți: M. Velardo, avocat, și B. Mastantuono, agent)

Pârât: NG

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtului la plata către Clean sky 2 a sumei de 56 111,31 euro în raport cu convenția de subvenție nr. 271874 WISMOA în cadrul celui de al șaptelea Program-cadru al Uniunii Europene, sumă la care se adaugă o dobândă de 3,5 % aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor operațiuni de refinanțare, începând cu 23 mai 2019 până la plata integrală;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următorul motiv.

Pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale, omițând să ramburseze cuantumul referitor la costurile de personal, reținute ca inadmisibile pentru finanțare. În consecință, reclamanta a emis două note de debit pentru un cuantum total de 56 111,31 euro, plătit deja societății Alpha Consulting Service Srl, în conformitate cu dispozițiile convenției de subvenție. Nu subzistă nicio îndoială în prezenta cauză în legătură cu faptele la originea obligațiilor pârâtului, în calitate sa de asociat și de reprezentant al societății Alpha Consulting Service Srl, radiată din registrul societăților. Obiecțiunile societății ca urmare a emiterii notei de debit ar fi generice, incomplete și nesuținute de probe și, prin urmare, sunt în întregime nefondate. Prin urmare, reclamanta este îndreptățită să solicite recuperarea și rambursarea sumei plătite, precum și a dobânzilor de întârziere.

Ordonanța Tribunalului din 14 decembrie 2020 – Mellifera/Comisia

(Cauza T-393/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/84)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 294, 20.8.2018.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2020 – PT/BEI

(Cauza T-418/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/85)

Limba de procedură: suedeza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 373, 15.10.2018.

Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Spania/Comisia**(Cauza T-241/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/86)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 187, 3.6.2019.

Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2020 – Broadcom/Comisia**(Cauza T-876/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/87)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 61, 24.2.2020.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO